

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2017/2286**z dne 6. decembra 2017**

o priznanju zahtev sistema okoljskega ravnanja Eco-Lighthouse kot skladnih z ustreznimi zahtevami sistema za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) v skladu s členom 45 Uredbe (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo

(notificirano pod dokumentarno številko C(2017) 8082)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES ⁽¹⁾ ter zlasti člena 45 Uredbe,

po posvetovanju z odborom, ustanovljenim s členom 49 Uredbe (ES) št. 1221/2009,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj sistema EMAS je spodbujati nenehne izboljšave pri okoljski uspešnosti organizacij, in sicer z vzpostavitvijo in izvajanjem sistema okoljskega ravnanja, ocenjevanjem uspešnosti takega sistema, zagotavljanjem informacij o okoljski uspešnosti, odprtim dialogom z javnostjo in drugimi zainteresiranimi stranmi ter dejavnim vključevanjem zaposlenih.
- (2) Organizacije, ki izvajajo druge sisteme okoljskega ravnanja in bi rade prešle na sistem EMAS, bi morale imeti možnost, da to naredijo čim prej. Proučiti bi bilo treba povezave z drugimi sistemi okoljskega ravnanja, da bi se olajšalo izvajanje sistema EMAS brez podvajanja obstoječih praks in postopkov.
- (3) Za olajšanje izvajanja sistema EMAS ter preprečitev podvajanja obstoječih praks in postopkov, ki temeljijo na drugih sistemih okoljskega ravnanja, certificiranih z ustreznimi postopki, se ustrezni deli drugih sistemov okoljskega ravnanja, ki jih Komisija priznava kot skladne z ustreznimi zahtevami sistema EMAS, štejejo za enakovredne tem zahtevam.
- (4) To priznanje bi moralo temeljiti na analizi zahtev in postopkov teh drugih sistemov okoljskega ravnanja ter na njihovi zmožnosti, da dosežejo enake cilje kot ustrezne zahteve iz Uredbe (ES) št. 1221/2009.
- (5) Norveška je 26. januarja 2016 Komisiji poslala pisno prošnjo za priznanje sistema okoljskega ravnanja Eco-Lighthouse. Po tej prošnji so bile predložene dodatne informacije, da bi se Komisiji zagotovili potrebni dokazi za oceno enakovrednosti ustreznih delov sistema okoljskega ravnanja z zahtevami sistema EMAS –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Komisija na podlagi dokazov, ki so jih predložili norveški organi, priznava, da so deli sistema Eco-Lighthouse, ki so opredeljeni v Prilogi k temu sklepu, skladni z ustreznimi zahtevami iz Uredbe (ES) št. 1221/2009.

⁽¹⁾ UL L 342, 22.12.2009, str. 1.

Člen 2

O spremembah zahtev sistema Eco-Lighthouse, ki vplivajo na to priznanje, se vsaj enkrat letno poroča Komisiji. V primeru spremembe teh zahtev ali zahtev iz Uredbe (ES) št. 1221/2009 se lahko Komisija odloči, da bo umaknila ali spremenila ta sklep.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 6. decembra 2017

Za Komisijo
Karmenu VELLA
Član Komisije

PRILOGA

Uvod

Z uredbo o sistemu EMAS ⁽¹⁾ je vzpostavljen izjemno kakovosten instrument okoljskega ravnanja, s katerim lahko organizacije prostovoljno ocenjujejo in izboljšujejo svojo okoljsko uspešnost ter poročajo o njej. Sistem EMAS lahko uporabljajo vse organizacije, ki si želijo izboljšati svojo okoljsko uspešnost. Zajema vse gospodarske in storitvene sektorje in se uporablja po vsem svetu.

Cilj sistema EMAS je spodbujati nenehne izboljšave pri okoljski uspešnosti organizacij, in sicer z vzpostavitvijo in izvajanjem sistemov okoljskega ravnanja, sistematskim, objektivnim in rednim vrednotenjem uspešnosti takih sistemov, zagotavljanjem informacij o okoljski uspešnosti, vzpostavitvijo odprtega dialoga z javnostjo ter dejavnim vključevanjem zaposlenih v organizaciji ob zagotavljanju ustreznega usposabljanja.

Uredba o sistemu EMAS zagotavlja verodostojnost in preglednost okoljske uspešnosti organizacij, registriranih v sistemu EMAS, in sicer s sistemom preverjanja, ki ga izvajajo tretje osebe, tj. akreditirani ali licencirani preveritelji.

Za olajšanje registracije organizacij, ki so uvedle druge sisteme okoljskega ravnanja in želijo preiti na sistem EMAS, je v Uredbi poudarjeno ⁽²⁾, da Komisija priznava druge nacionalne ali regionalne sisteme okoljskega ravnanja ali njihove dele, ki so skladni z ustreznimi zahtevami iz Uredbe, če so izpolnjeni določeni pogoji.

V členu 45 Uredbe je navedeno, da lahko države članice Komisiji predložijo pisno prošnjo za priznanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov, ki so pridobili certifikat po ustreznih postopkih certificiranja, veljavnih na nacionalni ali regionalni ravni, ker izpolnjujejo ustrezne zahteve iz Uredbe.

Komisija po pregledu te prošnje in v skladu s posvetovalnim postopkom iz člena 49(2) Uredbe prizna ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja ter potrdi akreditacijske ali licenčne zahteve za certifikacijske organe, če meni, da je država članica:

- v prošnji zadostno in dovolj jasno navedla ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz Uredbe,
- zagotovila zadostne dokaze o enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja z Uredbo.

Posledice priznanja: na podlagi člena 4(3) Uredbe organizacijam, ki se želijo registrirati v sistemu EMAS in ki imajo certificiran sistem okoljskega ravnanja, priznan v skladu s členom 45, ni treba opraviti tistih delov, ki so priznani kot enakovredni Uredbi.

Vendar je treba poudariti, da se med preverjanjem za pripravo registracije po sistemu EMAS ali za podaljšanje te registracije uporablja določba iz člena 18.

Akreditirani ali licencirani preveritelj EMAS oceni, ali zahtevani postopki, kot so okoljski pregled in okoljska politika organizacije ter njen sistem okoljskega ravnanja, postopki presoje in njihovo izvajanje, izpolnjujejo zahteve iz Uredbe. Deli drugega sistema okoljskega ravnanja, za katere se v skladu s členom 45 šteje, da izpolnjujejo ustrezne zahteve iz Uredbe (ES) št. 1221/2009, se zato prav tako preverijo za zagotovitev, da njihovo izvajanje izpolnjuje zahteve, ki so v tem priznanju določene kot enakovredne.

Na primer, dejstvo, da je postopek dokumentiranja drugega sistema okoljskega ravnanja priznan kot enakovreden, ne preprečuje preverjanja, ali se ta postopek ustrezno izvaja, da se zagotovi, da vključuje zahtevane bistvene informacije.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1221/2009.

⁽²⁾ Člen 45 Uredbe (ES) št. 1221/2009.

Direktiva o javnem naročanju ⁽¹⁾ se tudi sklicuje na to priznanje v členu 62(2), v katerem je navedeno, da so drugi sistemi okoljskega ravnanja, priznani v skladu s členom 45 Uredbe (ES) št. 1221/2009, ena od treh vrst potrdil, na katere se lahko sklicujejo javni naročniki, ki v okviru postopka javnega naročanja zahtevajo predložitev potrdil o skladnosti z nekaterimi sistemi ali standardi okoljskega ravnanja.

Norveška je 26. januarja 2016 poslala predhodno vlogo za priznanje njenega nacionalnega sistema okoljskega certificiranja, tj. fundacije Eco-Lighthouse (ELH), v skladu z uredbo o sistemu EMAS. Po tej prošnji so bile predložene dodatne informacije za jasno opredelitev zahtev sistema okoljskega ravnanja Eco-Lighthouse in ustreznih zahtev iz uredbe o sistemu EMAS (vključno s prilogami) ter za zagotovitev potrebnih dokazov Komisiji za določitev morebitne enakovrednosti ustreznih delov sistema okoljskega ravnanja.

Komisija je na podlagi teh dokazov lahko določila raven skladnosti med zahtevami zadevnega sistema okoljskega ravnanja in ustrezno zahtevo iz uredbe o sistemu EMAS, kot je podrobno opisano v tem dokumentu.

Pojasnjevalna preglednica ELH – pojmi

Pojem sistema ELH (SL)	Pojem sistema ELH (NO)	Opredelitev pojma s strani fundacije ELH
Fundacija Eco-Lighthouse (Eco-Lighthouse/ELH)	Stiftelsen Miljøfyrtårn (Miljøfyrtårn)	Pravna oseba, ki upravlja, spremlja in razvija sistem certificiranja ELH.
Okoljska izjava ELH	Miljøkartlegging	Spletno poročanje na podlagi seznama meril, ki ga pripravi svetovalec. Podjetje dokumentira skladnost z merili. Izdajatelj certifikata na koncu odobri Miljøkartlegging in s tem potrdi skladnost z merili sistema ELH.
Splošna merila	Felles kriterier	Merila, ki se uporabljajo za vsa podjetja, ki se želijo certificirati po sistemu ELH. Podjetje tudi navede, ali ima prostore, kjer ima sedež, v lasti ali najemu, pri čemer se odloči, katera merila se uporabljajo na primer v zvezi z energijo, odlaganjem odpadkov itd. Splošna merila obravnavajo najpomembnejše okoljske vidike, ki so skupni vsem podjetjem.
Specifična panožna merila	Bransjespesifikke kriterier	Merila, ki se uporabljajo za podjetja v posameznih panogah, ki se želijo certificirati po sistemu ELH. Panožna merila, specifična za posamezna podjetja, obravnavajo najpomembnejše okoljske vidike v panogi.
Okoljski upravnik	Miljøfyrtårnansvarlig	Oseba v podjetju, ki jo imenuje vodstvo in je odgovorna za izvajanje sistema ELH.
Letno podnebno in okoljsko poročilo	Årlig Klima- og miljørapport	Podjetje vsako leto do 1. aprila predloži poročilo preko spletnega portala fundacije ELH. Kazalniki: nekateri so univerzalni, drugi pa so oblikovani na podlagi izbranih meril. Poroča se tudi o akcijskem načrtu. Letno podnebno in okoljsko poročilo mora biti na voljo širši javnosti.
Aksijski načrt/okoljski program	Handlingsplan	Aksijski načrt podjetij za prihodnje leto, ki se nanaša na posamezne okoljske teme ter je dokumentiran v letnem podnebnem in okoljskem poročilu. Odgovornosti in roki se lahko dokumentirajo v okoljski izjavi (Miljøkartlegging) ali notranje v lastnih sistemih podjetij.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

Pojem sistema ELH (SL)	Pojem sistema ELH (NO)	Opredelitev pojma s strani fundacije ELH
Letni vodstveni pregled	Ledelsens gjennomgang	Generalni direktorji in srednji vodstveni delavci se vsako leto sestanejo, da bi pregledali in ocenili sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja, sistem nadzora kakovosti, izvajanje sistema ELH ter druga vprašanja, pomembna za podjetje.
Skupina za okoljsko ravnanje	Miljøgruppe	Delovna skupina, ki je imenovana za pomoč okoljskemu upravniku pri izvajanju sistema ELH. Vključuje lahko osebo, odgovorno za upravljanje zdravja, varnosti in okolja, ter druge zadevne strani.
Spletni portal fundacije Eco-Lighthouse	Miljøfyrtårnportalen	Spletni portal, na katerem se hrani dokumentacija v zvezi s podjetji, občinami, svetovalci in izdajatelji certifikatov, ki vsebuje vso dokumentacijo o skladnosti z merili in certificiranju.
Kazalniki za posamezna podjetja	Virksomhetsspesifikke sjekkpunkter	Kazalniki, ki so oblikovani po naročilu na zahtevo podjetja ter vključeni v letno podnebno in okoljsko poročilo. Plačljiva storitev.
Notranji svetovalec	Internkonsulent	Zaposleni v podjetju, ki si prizadeva za pridobitev certifikata ELH. Zaposleni zaključijo usposabljanje v okviru fundacije ELH na področju svetovanja, s čimer izpolni pogoje za vodenje podjetja do pridobitve certifikata, pri čemer se podjetje izogne potrebi po najemu zunanjšega svetovalca za sistem ELH pri prvem certificiranju.
Kontrolni seznam za pregled upravljanja zdravja, varnosti in okolja	HMS sjekklister	Notranji kontrolni seznam podjetja za letni pregled upravljanja zdravja, varnosti in okolja. Glavne točke vključujejo: posodabljanje zakonskih zahtev, notranje usposabljanje zaposlenih in vodstva, okoljsko politiko, cilje in dosežke v letnem podnebnem in okoljskem poročilu, obravnavanje neskladnosti.
Okoljska politika	Miljøpolicy	Namere in usmeritve, povezane z okoljsko uspešnostjo, ki jih v podjetju oblikuje najvišje vodstvo.
Okoljski vidik	Miljøaspekt	Elementi dejavnosti, proizvodov ali storitev, ki jih podjetje izvaja oziroma proizvaja in ki lahko vplivajo na okolje.
Neposredni okoljski vidik	Direkte miljøaspekt	Elementi dejavnosti, proizvodov ali storitev, ki jih podjetje izvaja oziroma proizvaja in nad katerimi ima neposreden nadzor.
Posredni okoljski vidik	Indirekte miljøaspekt	Elementi dejavnosti, proizvodov ali storitev, ki jih podjetje izvaja oziroma proizvaja in nad katerimi nima neposrednega nadzora, vendar lahko nanje vpliva.
Splošni okoljski cilj	Miljømål	Okoljski cilji, ki jih je treba doseči v prihodnjem letu, dokumentirani v letnem podnebnem in okoljskem poročilu.
Sistem okoljskega ravnanja	Miljøledelsessystem	Integriran sistem okoljskega ravnanja, ki opredeljuje vplive podjetja na okolje in uporablja sklop okoljskih meril za obvladovanje teh vplivov. Sistem okoljskega ravnanja se prilagodi vodenju podjetja, vključuje jasne cilje in akcijske načrte s konkretnimi ukrepi, ki jih je treba izvesti, ter zagotavlja nenehne izboljšave.

Pojem sistema ELH (SL)	Pojem sistema ELH (NO)	Opredelevitev pojma s strani fundacije ELH
Znatna sprememba	Stor endring	Vsaka sprememba dejavnosti podjetja (vključno s proizvodi in storitvami), lokacije, organizacije ali administracije, ki znatno vpliva na sistem okoljskega ravnanja ali okoljske vidike, povezane s podjetjem.
Neskladnost	Avvik	Odstopanje od zakonske zahteve ali meril sistema ELH ali obojega, če je zakonska zahteva tudi merilo sistema ELH. Glavne okoljske zakonske zahteve so tudi merila sistema ELH. V primeru neskladnosti z merilom sistema ELH podjetja ni mogoče certificirati.

Metodologija, ki se uporablja za preverjanje sklicev na priznani sistem okoljskega ravnanja

Cilj tega dokumenta je opisati zahteve sistema okoljskega ravnanja „Eco-Lighthouse“ in oceniti skladnost teh zahtev z ustreznimi zahtevami iz uredbe o sistemu EMAS. Ta ocena ima dva glavna cilja:

1. organizaciji, ki je uvedla drug sistem okoljskega ravnanja in želi preiti na sistem EMAS, olajšati ta prehod;
2. olajšati primerjavo med zahtevami sistema Eco-Lighthouse in sistema EMAS.

Za pripravo te ocene je Komisija analizirala razlike med zahtevami obeh sistemov. Po tej analizi so bile ustrezne zahteve združene v ključne zahteve, ki ustrezajo različnim delom sistema okoljskega ravnanja. Nato je bila ocenjena skladnost teh delov z ustreznimi zahtevami iz uredbe o sistemu EMAS.

Na naslednjih straneh tega poročila so analizirani **naslednji deli sistema okoljskega ravnanja**:

1. zavezanost in prizadevanja najvišjega vodstva;
2. uvedba okoljskega pregleda – predhodna analiza;
3. oblikovanje okoljske politike;
4. zagotavljanje skladnosti z zakonodajo;
5. cilji in okoljski program, oblikovani za zagotavljanje nenehnih izboljšav;
6. organizacijska struktura, usposabljanje in vključevanje zaposlenih;
7. zahteve glede dokumentacije;
8. nadzor nad delovanjem;
9. pripravljenost in odziv na izredne razmere;
10. preverjanje, notranja presoja in korektivni ukrepi;
11. komuniciranje (notranje in zunanje);
12. vodstveni pregled.

Poleg tega so v tem poročilu ocenjene tudi **akreditacijske ali licenčne zahteve**, ki usposobljenemu presojevalcu, ki je tretja oseba, omogočajo preverjanje sistemov.

Za vsakega od teh delov je v oceni podrobno opisano, v kakšnem obsegu so zahteve sistema ELH skladne z ustreznimi zahtevami sistema EMAS. Za oceno te skladnosti je Komisija proučila zmožnost zahtev sistema ELH za doseganje ciljev ustreznih zahtev sistema EMAS z enako stopnjo zanesljivosti in verodostojnosti ⁽¹⁾.

V različnih primerih se deli sistema ELH v določeni meri ujemajo z zahtevami sistema EMAS, ne da bi bili v celoti skladni z njimi. Za zagotovitev natančne ocene je pri teh delih navedena oznaka „Se delno ujema z zahtevami sistema EMAS“, pri čemer so navedena pojasnila za pomoč organizacijam, certificiranim po sistemu ELH, ki bi želele odpraviti razlike v primerjavi s sistemom EMAS.

Na podlagi njihove ocene se lahko različni deli razvrstijo v tri kategorije

- se ne ujema z zahtevami sistema EMAS,
- se delno ujema z zahtevami sistema EMAS,
- je skladen z zahtevami sistema EMAS.

Deli, priznani kot skladni z ustreznimi zahtevami sistema EMAS (tretja kategorija), se štejejo za enakovredne.

Opis sistema Eco-Lighthouse

Sistem certificiranja Eco-Lighthouse je najbolj razširjen sistem okoljskega ravnanja na Norveškem z več kot 5 000 veljavnimi certifikati, podeljenimi malim, srednjim in velikim organizacijam (sistem ELH ni namenjen podjetjem s kompleksnimi okoljskimi izzivi ⁽²⁾). Podjetja lahko z enostavno izvedljivimi, konkretnimi, ustreznimi in dobičkonosnimi (v najširšem pomenu: lokalnimi, regionalnimi in globalnimi) ukrepi izboljšajo svojo okoljsko uspešnost, nadzorujejo svoj vpliv na okolje in dokažejo svojo predanost družbeni odgovornosti.

Sistem certificiranja Eco-Lighthouse vključuje okoljsko upravljanje notranjih in zunanjih okoljskih vidikov v pravni okvir norveških predpisov o sistematičnih dejavnostih na področju zdravja, okolja in varnosti v podjetjih.

Podjetje, ki želi pridobiti certifikat Eco-Lighthouse, mora izpolnjevati naslednje zahteve

Pred certificiranjem

1. Podjetje mora najeti usposobljenega svetovalca za sistem Eco-Lighthouse, ki se je usposabljal pri fundaciji ELH ter ki ga je ta odobrila in ga nadzoruje, za:
 - (a) izvedbo okoljskega pregleda (miljøanalyse) podjetja. Na podlagi te predhodne analize izbere ustrezna specifična panožna merila (bransjespesifikke kriterier), ki se za podjetje uporabljajo poleg splošnih meril ⁽³⁾, ki veljajo za vse organizacije;
 - (b) pripravo in pomoč pri izpolnjevanju okoljske izjave ⁽⁴⁾ (Miljøkartlegging) na spletnem portalu fundacije ELH;
 - (c) usmerjanje in dokumentiranje izpolnjevanja ustreznih meril s pomočjo tega spletnega orodja (Miljøkartlegging);
 - (d) usposabljanje notranjega okoljskega upravnika (miljøfyrtårnansvarlig), ki ga je imenovala organizacija, za uporabo spletnega portala fundacije ELH, vključno z okoljsko izjavo;

⁽¹⁾ To zahtevano visoko stopnjo skladnosti bi bilo treba razlagati ob upoštevanju člena 4 Uredbe, v katerem so opredeljeni pogoji za pridobitev registracije EMAS. V skladu s tretjim odstavkom tega člena organizacijam, ki imajo certificiran sistem okoljskega ravnanja, priznan v skladu s členom 45, ni treba opraviti tistih delov, ki so priznani kot enakovredni Uredbi. Deli, ki so priznani kot enakovredni, bi morali biti zato sposobni zagotavljati enako funkcijo kot ustrezni deli sistema EMAS za izvajanje sistema EMAS in registracijo v njem.

⁽²⁾ Glej spletišče fundacije ELH <http://eco-lighthouse.org/certification-scheme/>.

⁽³⁾ Za angleški prevod meril glej: <http://eco-lighthouse.org/statistikk/> (prevedeni so splošna merila in nekaj izbranih sklopov specifičnih meril). Za norveške različice glej: <http://www.miljøfyrtårn.no/dette-er-miljøfyrtårn/bransjekriterier/9-miljt/miljt/55-bransjekriterier-gruppert>.

⁽⁴⁾ Ta se ne sme zamenjevati z „okoljsko izjavo“ EMAS, ki je opredeljena v členih 2 in 18 ter delu B Priloge IV k uredbi o sistemu EMAS.

- (e) usposabljanje notranjega okoljskega upravnika za prvo izdajo letnega podnebne in okoljskega poročila, s katerim se vsako leto (po certificiranju) poroča o celotnem preteklem koledarskem letu;
 - (f) usmerjanje procesa izpolnjevanja meril.
2. Organizacija pred koncem postopka certificiranja s spletnim samoporočanjem v okoljski izjavi potrdi skladnost s sklopom splošnih meril in specifičnih panožnih meril. Za pridobitev certifikata morajo biti izpolnjena vsa splošna merila in specifična panožna merila. Pisna sled tega „predhodnega“ samoporočanja se hrani kot del okoljske izjave.
 3. Fundacija ELH pripravi splošna merila in specifična panožna merila v sodelovanju z ustreznimi vladnimi organi, znanstveniki, interesnimi organizacijami, strankami ter izkušenimi svetovalci in izdajatelji certifikatov za opredelitev in obravnavanje ustreznih okoljskih vidikov in učinkovitih ukrepov zadevne panoge. Ta merila se redno pregledujejo.
 4. Merila so temelj sistema okoljskega ravnanja, ki skrbi za pravilno delovanje sistema. O izpolnjevanju vseh meril se poroča na spletnem portalu fundacije Eco-Lighthouse z izpolnitvijo okoljske izjave.
 5. Podnebno in okoljsko poročilo (Klima- og miljørapport) se pripravi in predloži na spletnem portalu fundacije ELH ter združuje univerzalne kazalnike in parametre, ki se uporabljajo za vse panoge, s posebnimi kazalniki, oblikovanimi z izbiro ustreznih meril.
 6. Ko podjetje meni, da so vsa merila izpolnjena, ter se predloži prvo podnebno in okoljsko poročilo, izdajatelj certifikata/preveritelj izvede certificiranje. Ta pred obiskom lokacije ter izvedbo razgovorov in preverjanj na spletnem portalu pridobi dostop do ustreznih informacij. Certificiranje izvede v imenu občine, v kateri ima podjetje sedež, vendar ga usposablja, odobri (licencira) in nadzoruje glavna uprava fundacije Eco-Lighthouse, kar (od leta 2017) vključuje tudi opazovanje na kraju samem. Odstopanja od meril in odpravljanje odstopanj so dokumentirani v okoljski izjavi.
 7. Fundacija ELH preveri dokumentirane rezultate celotnega postopka in izda se certifikat. Šele v tej fazi se izdata ustrezno poročilo o certificiranju in pismo o priznanju.

Po certificiranju

Po certificiranju se vsako leto do 1. aprila predloži podnebno in okoljsko poročilo, v katerem so podrobno opisani pogoji številnih parametrov, doseganje prej navedenih okoljskih ciljev in podrobno načrtovanje prihodnjih ciljev. Letno poročilo pripravi okoljski upravnik.

Ponovno certificiranje se izvede vsaka tri leta.

Postopek je enak, vendar pri ponovnem certificiranju ni treba najeti svetovalca. Namesto njega je za organizacijo ponovnega certificiranja, preverjanje stalne skladnosti z merili, izpolnjevanje okoljske izjave in dajanje dokumentacije na voljo izdajatelju certifikata/preveritelju z dostopom do podjetja preko portala fundacije ELH pristojen okoljski upravnik (Miljøfyrtårnansvarlig). Nova okoljska izjava z ustrežno dokumentacijo ter prejšnje leto predloženimi podnebnimi in okoljskimi poročili predstavlja glavne dokaze, predložene pred ponovnim certificiranjem, medtem ko na sestanku s podjetjem izdajatelj certifikata/preveritelj opravi razgovore, preverjanja na kraju samem in inšpekcijski pregled prostorov tako kot pri prvem certificiranju.

Opozorilo:

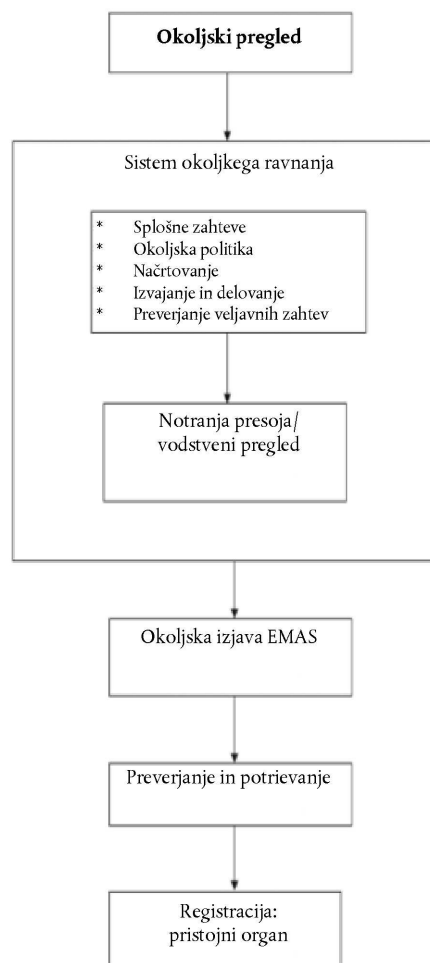
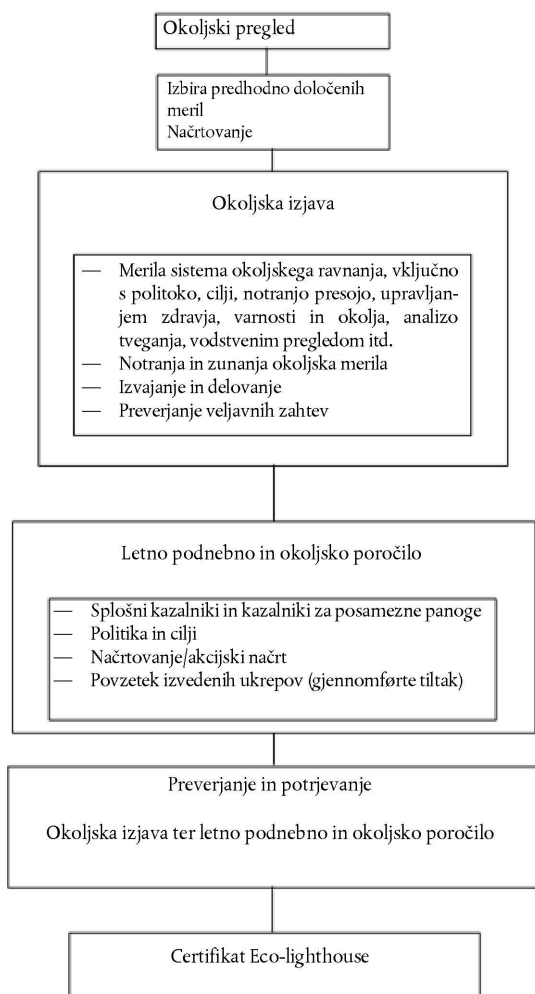
Več kot 300 norveških občin od približno 430 plačuje članarino za sistem certificiranja Eco-Lighthouse. Članarina lokalnim podjetjem olajšuje certificiranje po sistemu ELH z zagotavljanjem razpoložljivosti izdajatelja certifikata/preveritelja za podjetja na zadevnem območju. Pričakuje se tudi, da si občine prizadevajo za certificiranje svojih podjetij.

Preveritelji/izdajatelji certifikatov, ki sodelujejo v fazi certificiranja, so lahko zaposleni na občinski/okrožni upravi ali v zasebnem podjetju ter jih usposablja, odobri in nadzoruje fundacija Eco-Lighthouse. Opozoriti je treba, da pri sistemu Eco-Lighthouse občina predstavlja certifikacijski organ, v okviru katerega izdajatelji certifikatov (z licenco ELH) delujejo v imenu občine in ne uprave fundacije Eco-Lighthouse.

Fundacija Eco-Lighthouse je od maja 2016 certificirana v skladu s standardom ISO-9001:2015.

Splošni načrt za izvajanje sistemov ELH in EMAS

Splošni načrt za izvajanje sistema Eco-Lighthouse



DEL 1

Zavezanost in prizadevanja najvišjega vodstva

Ustrezna zahteva sistema EMAS

- Vpliv in zavezanost najvišjega vodstva. V sistemu EMAS najvišje vodstvo opredeli okoljsko politiko organizacije (1.1) in je odgovorno za pravilno izvajanje sistema okoljskega ravnanja (1.2), vključno z imenovanjem predstavnika za okoljsko upravljanje (1.3). Pravna podlaga: člen 2(1) ter oddelka A.2 in A.4 Priloge II.
- Vodstvo bi moralo redno preverjati doseženi napredek in odpravljati ugotovljene težave. Vodstvo mora redno sodelovati na sestankih in pri pobudah v okviru sistema okoljskega ravnanja (oddelek A.6 Priloge II).

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

- Vpliv in zavezanost najvišjega vodstva
 - Opredelitev okoljske politike organizacije:

Splošno merilo 1945 ⁽¹⁾ zahteva, da organizacije oblikujejo okoljsko politiko. Poleg tega vodstvo potrdi odločitev o sodelovanju v sistemu in zavezo glede izpolnjevanja različnih meril.

⁽¹⁾ V njem je navedeno: Podjetje mora oblikovati okoljsko politiko ter cilje na področju zdravja, okolja in varnosti, ki morajo biti dokumentirani bodisi v sistemu okoljskega ravnanja bodisi v akcijskem načrtu za letno podnebno in okoljsko poročilo Eco-Lighthouse.

1.2 Odgovornost za pravilno izvajanje sistema okoljskega ravnanja:

V skladu s splošnim merilom 6 *mora vodstvo opraviti letni pregled sistema upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter postopkov sistema Eco-Lighthouse, da oceni, ali delujejo skladno s svojim namenom.*

S podpisom pogojev sistema ELH in zapisnika vsakoletnega vodstvenega pregleda je najvišje vodstvo odgovorno za pravilno izvajanje sistema okoljskega ravnanja ter pravilnost letnega podnebnega in okoljskega poročila (Klima- og miljørapport).

1.3 Imenovanje predstavnika za okoljsko ravnanje:

Eden od zaposlenih je imenovan za okoljskega upravnika (Miljøfyrtårnansvarlig). Ni nujno, da to nalogo opravlja polni delovni čas, odvisno od velikosti organizacije. Okoljskega upravnika lahko usposablja svetovalec pri prvem certificiranju ali pa ga uvaja prejšnji upravnik. V večjih organizacijah se okoljski upravnik včasih udeleži tečaja za svetovalce za sistem ELH (s čimer se usposobi za notranjega svetovalca (internkonsulent)). Njegove naloge so opredeljene pod zahtevo 6 (Organizacijska struktura, usposabljanje in vključevanje zaposlenih).

2. Vodstvo redno preverja doseženi napredek in odpravlja ugotovljene težave.

To poteka z letnim vodstvenim pregledom ⁽¹⁾ (ledelsens gjennomgang), ki ga potrdi vodstvo (vodstvo podpiše zapisnik sestanka za letni vodstveni pregled). Predložijo se poročila o neskladnosti (neskladnost z zakonodajo in/ali kakršna koli neskladnost z merili sistema ELH) ter letna podnebna in okoljska poročila. Letna podnebna in okoljska poročila vključujejo oceno okoljske uspešnosti in okoljske cilje za prihodnje leto. Predložijo se lahko poročila o (ponovnem) certificiranju, zlasti v primeru neskladnosti.

Ta letna ocena je zato pregled kakovosti (zadovoljstvo strank, organizacija, ugotovljene neskladnosti), vendar obravnava tudi uresničevanje okoljskih ciljev in akcijskega načrta ter vsebuje pregled napredka pri vprašanih, kot so odpadki, raba energije in okoljski kazalniki, pomembni za panogo. Če obstajajo neskladnosti v zvezi s sistemom ELH in/ali zunanjim okoljem, bodo obravnavane tukaj (z njihovo takojšnjo obravnavo ali, če to ni mogoče, z njihovo vključitvijo v akcijski načrt za prihodnje leto).

V splošnem merilu 1950 je navedeno: „Podjetje mora vzpostaviti postopke za poročanje o neskladnostih in njihovo obravnavanje“ ⁽²⁾. Vodstvo je s tem odgovorno za okoljsko politiko, cilje in dosežke v sistemu ELH z (vsaj) vsakoletno posodobitvijo in potrditvijo zaveze.

Poleg tega dodatni sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja, ki ga zahteva norveška zakonodaja ⁽³⁾, zagotavlja, da so okoljski cilji, ki so predstavljeni v akcijskem načrtu in o katerih se poroča v oddelku o dosežkih iz letnega podnebnega in okoljskega poročila, doseženi in da se upoštevajo navodila.

Sklep Komisije

Najvišje vodstvo podpiše pogoje in obveznosti sistema ELH v začetni fazi postopka certificiranja (na spletnem portalu). Splošno merilo 1945 zahteva, da organizacije oblikujejo okoljsko politiko. Celovito, ponavljajoče se vključevanje vodstva (s pregledi) poteka ob različnih časovnih točkah skozi celo leto in z letnim vodstvenim pregledom. Organizacija, ki izvaja sistem ELH, mora tudi imenovati okoljskega upravnika, ki poroča najvišjemu vodstvu (ali je del najvišjega vodstva) in sodeluje z zaposlenimi pri zadevah, povezanih s sistemom ELH.

⁽¹⁾ Obveznost ohranjanja notranjega nadzora: Notranji nadzor mora uvesti in izvajati oseba, odgovorna za podjetje. S tem je mišljeno vodstvo ali lastnik podjetja. Čeprav je treba notranji nadzor izvajati na vseh ravneh podjetja, nosi glavno odgovornost za začetek delovanja sistema in njegovo vzdrževanje najvišje vodstvo podjetja. Vendar je v tem oddelku pojasnjeno, da je treba notranji nadzor uvesti in izvajati v sodelovanju z zaposlenimi, odborom za delovno okolje, pooblaščenca za varnost in/ali predstavniki zaposlenih, če obstajajo.

⁽²⁾ Pravna podlaga za to merilo so predpisi o sistematičnih dejavnostih na področju zdravja, okolja in varnosti v podjetjih (predpisi o notranjem nadzoru), oddelek 5.7.

⁽³⁾ Pravna povezava: <https://www.arbeidstilsynet.no/hms/internkontroll/> in za nadaljnja sklicevanja: <http://www.hse.gov.uk/>.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „zavezanost in prizadevanja najvišjega vodstva“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

DEL 2

Uvedba okoljskega pregleda (predhodna analiza)

Ustrezne zahteve sistema EMAS

Organizacija pred registracijo izvede okoljski pregled na podlagi Priloge I k Uredbi – člen 4(1)(a), Priloga I, oddelek A.3.1 Priloge II.

Ta predhodna analiza zajema naslednja področja:

1. določitev veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;
2. določitev vseh neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje, pri čemer se, če je primerno, ti vidiki kakovostno in količinsko opredelijo, ter izdelava registra tistih vidikov, ki so določeni kot pomembni;
3. opis meril za oceno pomembnosti okoljskega vpliva;
4. pregled vseh obstoječih praks in postopkov v zvezi z okoljskim ravnanjem;
5. ocena povratnih informacij iz preiskav prejšnjih dogodkov.

Ta pregled preveri zunanji preveritelj

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

Splošna ocena: Predhodno analizo sistema ELH, imenovano „okoljska izjava“ (Miljøkartlegging), izvede svetovalec (ki ga usposobi, odobri in nadzoruje fundacija ELH). Ta po analizi organizacije izbere ustrezna merila, ki jih mora organizacija izpolniti za pridobitev certifikata ELH. Na podlagi te analize se pripravi spletna okoljska izjava (Miljøkartlegging) kot seznam meril, ki jih je treba izpolniti. Okoljska izjava usmerja organizacijo k opredelitvi področja, na katerem bi bilo treba doseči napredek. Kot naslednji korak interaktivni postopek na spletnem portalu fundacije ELH (Miljøfyrtårnportalen) omogoča organizaciji, da poroča o napredku in spremlja celoten seznam veljavnih meril, ki jih mora izpolniti.

Na portalu so navedena splošna merila, ki veljajo za vse sektorje, in specifična merila, ki so predhodno določena za posamezne panoge in se nanašajo na 14 različnih panožnih sektorjev ⁽¹⁾.

(1) Določitev veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem

Splošna merila vključujejo tudi preverjanje izpolnjevanja zakonskih zahtev. Preverjanje poteka v skladu s splošnim merilom 1944: *Podjetje mora zagotoviti dostop* ⁽²⁾ *do posodobljenega pregleda ustreznih zakonov in drugih predpisov na področju zdravja, okolja in varnosti*. Dostop in izdelava seznama sta omogočena prek spletišča norveške vlade Regelhjelp ⁽³⁾, na katerem podjetje vnese svojo edinstveno kodo organizacije, s čimer ustvari seznam veljavnih zakonskih zahtev, ki se nanašajo nanj, vključno s tistimi, ki so povezane z okoljem. Pri vseh splošnih in specifičnih merilih so vsa merila, ki izhajajo iz zakonov in drugih predpisov, jasno označena s simbolom §, ki izrecno ponazarja, da so merila namenjena izpolnjevanju zakonskih zahtev.

(2) Določitev vseh neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje, pri čemer se, če je primerno, ti vidiki kakovostno in količinsko opredelijo, ter izdelava registra tistih vidikov, ki so določeni kot pomembni

S postopkom priprave panožnih meril se določijo in navedejo okoljski vidiki, ki so ključnega pomena za panoge, zajete v specifičnih merilih sistema ELH. Predhodno določena merila se oblikujejo v sodelovanju z ustreznimi panožnimi organizacijami, interesnimi skupinami, vlado, znanstveniki/raziskovalci in glavnimi strankami. Interaktivno oblikovanje predhodno določenega sklopa meril je namenjeno pomoči in usmerjanju organizacij, da brez težav oblikujejo jasno referenčno merilo. Ta postopek je nedvomno ena od glavnih razlik med metodo sistema EMAS in metodo sistema ELH. Medtem ko je pri prvi poudarek na opredelitvi okoljskih vidikov na ravni organizacije, se pri drugi okoljski vplivi opredelijo na ravni panoge.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/>.

⁽²⁾ Izdajatelju certifikata in organizaciji na splošno.

⁽³⁾ www.regelhjelp.no.

Od 31 splošnih meril jih je 35 % sistemskih meril, 4 % se nanašajo na delovno okolje, 52 % pa naj bi jih bilo po navedbah fundacije ELH povezanih z zunanjim okoljem ⁽¹⁾. Od specifičnih panožnih meril je po navedbah fundacije ELH v povprečju 10 % sistemskih meril, 20 % jih je povezanih z delovnim okoljem, 70 % pa naj bi jih bilo povezanih z zunanjim okoljem ⁽²⁾. Podrobnejša proučitev meril za večino certifikatov (ki se posledično tudi najbolj pogosto pregledujejo in posodablajo), na primer za hotele ali trgovine z živili na drobno ⁽³⁾, potrjuje, da ta merila vključujejo številne ustrezne ključne okoljske vidike.

Splošna merila vključujejo tudi merilo 1963 „Drugi okoljski vidiki“, ki podjetje zavezuje, da oceni in obravnava vse ustrezne okoljske vidike, ki niso zajeti v splošnih merilih in specifičnih panožnih merilih: Podjetje mora opredeliti druge pomembne okoljske vidike podjetja ter razmisliti o morebitnih potrebnih ukrepih in/ali vključitvi v letno podnebno in okoljsko poročilo in/ali spremljanju z akcijskim načrtom. Vendar pa fundacija ELH ne določa, kako se ta merila uporabljajo, npr. kateri vidiki se upoštevajo (neposredni ali posredni) in kako se oceni pomembnost njihovega vpliva ⁽⁴⁾. Poleg tega ni jasno, kako se lahko oceni izpolnjevanje tega merila, med drugim na podlagi česa lahko izdajatelj certifikata ELH zagotovi, da so opredeljeni vsi pomembni okoljski vidiki ⁽⁵⁾.

Navedena merila se preverijo med preverjanjem/certificiranjem, pri čemer morajo biti pred ⁽⁶⁾ odobritvijo certificiranja vsa izpolnjena. Vsaka tri leta se merila ponovno preverijo/ponovno certificirajo za ponovno certificiranje.

(3) Opis meril za oceno pomembnosti okoljskega vpliva

Ocenjevanje okoljskega vpliva se izvede po postopku oblikovanja panožnih meril. Tega ocenjevanja zato ne izvaja organizacija, ampak ga na sektorski ravni obravnavajo ustrezne zainteresirane strani v panogi. Oddelek 3 Priloge I k uredbi o sistemu EMAS vsebuje posebne smernice in merila za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vplivov na ravni organizacije. Sistem ELH ne zagotavlja takšnih smernic, saj v njem ocenjevanje izvajajo strokovne svetovalne skupine na ravni panoge.

(4) in (5) Obstoječe prakse in postopki okoljskega ravnanja ter ocena povratnih informacij iz preiskav prejšnjih dogodkov

Obstoječe prakse in postopki okoljskega ravnanja se pregledajo in ocenijo na podlagi panožnih meril. Pred certificiranjem se pripravi prvo letno podnebno in okoljsko poročilo, ki se priloži okoljski izjavi. To poročilo vključuje prednosti in slabosti okoljskega ravnanja v organizaciji. V njem so izrecno upoštevane „izvedene pobude“ (Gjennomførte tiltak) za izboljšanje razmer, ki niso (bile) idealne. Na podlagi teh informacij se pripravi akcijski načrt (Handlingsplan med mål).

Sklep Komisije

Predhodna analiza sistema ELH je zasnovana na sklopu meril, ki temeljijo na okoljskih vidikih, opredeljenih na sektorski ravni. Precejšen del možnih okoljskih vidikov organizacije lahko fundacija ELH ustrezno upošteva pri določanju panožnih meril. Organizacija nato obravnava te vidike pri ocenjevanju svojega izpolnjevanja določenih meril med pripravami za certificiranje.

Sistem EMAS zahteva individualizirano analizo določenih neposrednih in posrednih okoljskih vidikov organizacije, od organizacije pa zahteva, da oblikuje merila za določitev pomembnosti vplivov, povezanih z opredeljenimi vidiki na specifičnem področju organizacije. Namen tega pristopa, osredotočenega na organizacijo, je opredeliti vidike, ki so pomembni na specifičnem področju organizacije in ne za sektor kot celoto. Ta individualizacija pristopa je ena od ključnih razlik med sistemoma.

⁽¹⁾ <http://www.miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/844-general-industry-criteria/file> in <http://www.miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/866-guidance-to-the-general-industry-criteria/file>.

⁽²⁾ Statistični podatki, ki jih je predložila fundacija ELH o hotelih: <http://miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/864-industry-criteria-hotel/file>. in o trgovinah z živili na drobno: <http://miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/863-industry-criteria-retail-grocery-store/file>.

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/>.

⁽⁴⁾ Smernice fundacije Eco-Lighthouse za splošna merila z dne 4. maja 2017 – merilo 1963: Če podjetje meni, da je treba izvesti dodatne ukrepe, zadostuje ločena ocena drugih okoljskih vidikov. Podjetje lahko samo izbere, katero metodo želi uporabiti za obravnavanje teh okoljskih vidikov, vendar je lahko metoda vezana na analizo tveganja za zunanje okolje.

⁽⁵⁾ Izdajatelji certifikatov ELH so usposobljeni za ocenjevanje izpolnjevanja dejanskih meril, ne pa za izvedbo posebnega ocenjevanja različnih okoljskih vidikov.

⁽⁶⁾ Glej tudi zahtevo 4: skladnost z zakonodajo.

Splošno merilo 1963 v okviru sistema ELH, ki zahteva tudi upoštevanje ustreznih „drugih okoljskih vidikov“, se lahko uporabi za razširitev obsega analize in izvedbo natančnejšega pregleda. Sistem ELH v smernicah za merilo priporoča, da bi se to lahko uporabljalo v povezavi z analizo tveganja. Vendar ne določa, kako se oceni pomembnost teh dodatnih vidikov.

Čeprav sta oba pristopa dragocena ter vključujeta prednosti in pomanjkljivosti, se metodologiji, ki se uporabljata, znatno razlikujeta. Zasleduje se podoben cilj, tj. opredelitev pomembnih okoljskih vidikov, vendar z različnimi metodama. Sistem ELH se osredotoča na opredelitev okoljskih vidikov na sektorski ravni, medtem ko je cilj sistema EMAS opredelitev pomembnih vidikov, značilnih za organizacijo. Zato teh dveh pristopov ni mogoče šteti za enakovredna ⁽¹⁾.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da se del sistema ELH, ki se nanaša na „**uvvedbo okoljskega pregleda**“, delno ujema z ustreznimi zahtevami sistema EMAS.

Možni ukrepi za odpravo razlik v primerjavi s sistemom EMAS

Čeprav tega dela sistema ELH ni mogoče šteti za enakovrednega, analiza kaže veliko ujemanje s številnimi ustreznimi zahtevami sistema EMAS. Za izpolnitev vseh ustreznih zahtev bi bilo treba uvesti naslednje dodatne elemente:

- prehod s pristopa, ki temelji na analizi tveganja, na pristop in metodo, ki temeljita na Prilogi I k uredbi o sistemu EMAS, s ciljem opredeliti tudi pomembne okoljske vidike, ki niso zajeti v merilih za panogo,
- na podlagi navedenega se uporablja splošno merilo 1963 na podlagi izvedenega okoljskega pregleda EMAS,
- izdajatelj certifikata ELH z ustrežno metodo preveri, ali so bili opredeljeni in obravnavani kakršni koli dodatni okoljski vidiki, kazalniki in zakonske zahteve.

DEL 3

Oblikovanje okoljske politike

Ustrezna zahteva sistema EMAS

Najvišje vodstvo določi okoljsko politiko organizacije. Ta politika vključuje različne elemente, navedene v Prilogi II k uredbi o sistemu EMAS (člen 4(1)(b) in oddelek A.2 Priloge II).

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

Sistem ELH vključuje formalno zahtevo za določitev ciljev z uporabo merila 1945 (Podjetje mora oblikovati okoljsko politiko ⁽²⁾ ter določiti cilje na področju zdravja, okolja in varnosti. Ti morajo biti dokumentirani bodisi v sistemu okoljskega ravnanja bodisi v akcijskem načrtu za letno podnebno in okoljsko poročilo Eco-Lighthouse). Okoljska politika in specifični okoljski cilji se najprej obravnavajo z določitvijo meril pred certificiranjem in so navedeni v okoljski izjavi (Miljøkartlegging). V drugi fazi se preveri okoljska uspešnost glede na izbrane kazalnike v letnem podnebnem in okoljskem poročilu, ki vključuje tudi akcijski načrt za nenehne izboljšave.

Sklep Komisije

Na novo revidirano merilo 1945 zavezuje podjetje k določitvi okoljske politike. Kombinacija okoljske izjave, določitve meril ter letnega podnebnega in okoljskega pregleda, preverjanje kazalnikov in določanje ciljev prispevajo k tej okoljski politiki in pomagajo pri njenem izvajanju.

Pripravljenost, da se pridobi certifikat z uporabo sistema Eco-Lighthouse ter podpis pogojev in obveznosti sistema ELH izraža namen organizacije, da okrepi upravljanje okoljskih vidikov in nenehno izboljšuje okoljsko uspešnost. Letno podnebno in okoljsko poročilo je prek z njim povezanega „akcijskega načrta“ spodbuda za nenehne izboljšave.

⁽¹⁾ Poudarjanje teh razlik v metodologijah je zlasti pomembno ob upoštevanju člena 4 Uredbe. Nadomestitev okoljskega pregleda EMAS z okoljsko izjavo ELH ne bi bila učinkovita v okviru izvajanja sistema EMAS.

⁽²⁾ V skladu z oddeikom A.2 Priloge II k uredbi o sistemu EMAS.

Letno podnebno in okoljsko poročilo se ratificira med letnim vodstvenim pregledom.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „**oblikovanje okoljske politike**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

DEL 4

Zagotovitev skladnosti z zakonodajo

Ustrezna zahteva sistema EMAS

Sistem EMAS zahteva, da organizacije:

1. opredelijo svojo pravno obveznost, povezano z okoljem;
2. zagotovijo izpolnjevanje teh zahtev;
3. uvedejo ustrezne postopke za stalno izpolnjevanje teh zahtev;
4. zagotovijo dokazila ali dokumente o izpolnjevanju teh zahtev (člen 4(1)(b) in člen 4(4), oddelki A.3.2, B.2, A.5.2 Priloge II).

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

1. Pred certificiranjem po sistemu ELH svetovalec pripravi seznam meril. Podjetje mora na podlagi splošnega merila 1944 ⁽¹⁾ izdajatelju certifikata/preveritelju (in poleg tega celotni družbi) zagotoviti dostop do posodobljenega pregleda ustreznih zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na podjetje.

Pri izpolnjevanju te obveznosti je v pomoč norveško vladno spletišče *Regelhjelp* ⁽²⁾, na katerem podjetje pridobi seznam ustrezne zakonodaje na podlagi edinstvene številke organizacije. Pravila in predpisi, ki so najpomembnejši za določeno panogo, so del splošnih meril in specifičnih panožnih meril (označenih s simbolom §), ki morajo biti izpolnjena za certificiranje in ponovno certificiranje. Letno posodabljanje pregleda je zagotovljeno z letnim vodstvenim pregledom (z letnim pregledom upravljanja zdravja, varnosti in okolja).

Seznam meril vsebuje tudi merila, povezana s posebnimi pravnimi obveznostmi, ki jih mora izpolnjevati organizacija.

Primeri:

- Pravno splošno merilo 42: „nevarne odpadke [in ...] je treba varno skladiščiti in dostaviti v [...] obrat v skladu s predpisi o recikliranju odpadkov“.
 - Pravno splošno merilo 311: „Odpadne vode se vzorčijo in analizirajo v skladu z lokalnimi predpisi in predpisom, ki ureja onesnaževanje, 15A-3 in 4“ (prevod)
2. Podjetje s samooceno pred certificiranjem potrdi izpolnjevanje teh meril. Merila nato med certificiranjem ponovno preveri neodvisni preveritelj/izdajatelj certifikata, ki je tretja oseba. Pred izdajo certifikata ELH fundacija ELH ponovno preveri delo svetovalca, podjetja in preveritelja/izdajatelja certifikata ter ga potrdi. Preverjanje se ponovi ob ponovnem certificiranju vsaka tri leta. Preden se lahko opravi certificiranje, morajo biti izpolnjena vsa merila, vključno s splošnimi in specifičnimi merili, ki so neposredno iz norveške zakonodaje vključena v merila sistema ELH (označena s simbolom „§“). Neskladnost z zakonsko zahtevo, ki ni merilo sistema ELH, je obravnavana v splošnem merilu 1950, ki podjetja zavezuje, da vzpostavijo postopke za poročanje o tej neskladnosti in njeno obravnavanje. Na podlagi tega merila se podjetje lahko certificira, če dokaže, da ima vzpostavljen sistem za obravnavanje neskladnosti. Izdajatelj certifikata/preveritelj preveri, ali so izpolnjena merila sistema ELH in ali je podjetje vzpostavilo postopek za odpravo neskladnosti s splošnimi pravnimi določbami.

V nasprotju s sistemom EMAS sistem ELH ne zahteva, da organizacije izdajatelju certifikata predložijo dokaz o popolni skladnosti z okoljsko zakonodajo ⁽³⁾, ki presega specifična (pravna) merila.

⁽¹⁾ Splošno merilo 1944: *Podjetje mora zagotoviti dostop do posodobljenega pregleda ustreznih zakonov in drugih predpisov na področju zdravja, okolja in varnosti.*

⁽²⁾ <http://www.regelhjelp.no/> in <http://www.miljofyrtn.no/dette-er-milj%C3%B8fyrt%C3%A5rn/bransjekriterier>.

⁽³⁾ Uredba o sistemu EMAS, oddelek B.2(2) Priloge II.

3. Vsaka tri leta se izvede ponovno certificiranje, pri čemer se ponovno preverijo vsa merila, vključno s splošnim merilom 1950, ki obravnava neskladnost. V primeru neskladnosti z merili se certifikat ne izda ponovno.

Dokazilo o skladnosti z zakonodajo oceni izdajatelj certifikata med ocenjevanjem v okviru (ponovnega) certificiranja, zaradi česar pa je to ocenjevanje omejeno na pristojnosti izdajatelja certifikata (glej zahtevo za akreditacijo). Vendar so pravna merila oblikovana tako, da lahko usposobljeni izdajatelj certifikata/preveritelj oceni skladnost in dokumentira stanje skladnosti. Izdajatelj certifikata/preveritelj tudi preveri, ali ima podjetje na voljo posodobljen pregled zakonov in drugih predpisov in ali obstaja sistem obravnavanja neskladnosti.

Poleg tega se skladnost z zakonskimi zahtevami zagotavlja z letno notranjo presojo upravljanja zdravja, varnosti in okolja, ki je del letnega vodstvenega pregleda. Pri presoji upravljanja zdravja, varnosti in okolja se obravnavajo vse oblike neskladnosti z zakonskimi zahtevami.

Na portalu fundacije ELH so na voljo smernice in vzorec za obravnavanje postopkov za ugotavljanje neskladnosti (splošno merilo 1950).

4. V skladu z razlago iz točke 2 tega oddelka je dokumentacija omejena na specifične zakonske zahteve, ki so zajete v merilih sistema ELH, in ne zajema vseh veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem. Dokumentacija se predloži in hrani s pomočjo digitalnega vmesnika sistema ELH.

Sklep Komisije

Podobno kot pri postopku, vzpostavljenem za okoljsko izjavo (predhodna analiza), sistem ELH uporablja sistem, ki temelji na merilih za ocenjevanje skladnosti organizacije z zakonodajo. Za tak sistem skupaj z vladnim spletiščem *Regelhjelp* ⁽¹⁾ se šteje, da zagotavlja dober pregled zakonskih zahtev, ki bi morale biti izpolnjene v skladu z uredbo o sistemu EMAS.

Podjetje pred certificiranjem najprej samo oceni, ali izpolnjuje vsa merila ELH, vključno s pravnimi merili, med certificiranjem pa izpolnjevanje meril preveri izdajatelj certifikata/preveritelj. Če se ugotovi, da eno od navedenih meril ni izpolnjeno, se certifikat ne izda.

Dokazila o izpolnjevanju (pravnih) meril sistema ELH se dajo na voljo prek sistema. Sistem ELH tudi zahteva, da ima organizacija vzpostavljen postopek za poročanje o preostali neskladnosti ⁽²⁾ s pravnimi določbami in za njeno obravnavanje. Izpolnjevanje najpomembnejših zakonov in drugih predpisov v zvezi z dejavnostmi na področju zdravja, okolja in varnosti se preverja letno s kontrolnim seznamom za pregled upravljanja zdravja, varnosti in okolja, ki ga potrdi in podpiše generalni direktor ter je predmet vodstvenega pregleda. V smernicah za splošno merilo 1944 je izrecno navedeno, da se zahteva izpolnjevanje in ne samo pregled zakonskih zahtev.

Vendar v nasprotju s sistemom EMAS sistem ELH ne vsebuje merila, ki bi od organizacije zahtevalo, naj zagotovi izpolnjevanje vseh zakonskih zahtev, povezanih z okoljem. Namesto tega sistem ELH poudarja najpomembnejšo okoljsko zakonodajo z ustreznimi panožnimi merili, in sicer s preoblikovanjem besedila najpomembnejše zakonodaje, da bi bilo v celoti razumljivo za podjetje in izdajatelja certifikata.

Poleg tega se v primeru neizpolnjevanja zakonskih zahtev, ki niso zajete v pravnih merilih sistema ELH, certifikat lahko podeli, če se pri postopkih za poročanje o neskladnosti in njeno obravnavanje upoštevajo veljavni predpisi ⁽³⁾ v zvezi z dejavnostmi na področju zdravja, varnosti in okolja.

Druga opazna razlika je pristojnost preveritelja. Preveritelji EMAS morajo biti sposobni opaziti neupoštevanje katere koli zakonodaje, zato morajo biti za to formalno usposobljeni. V nasprotju pa so preveritelji ELH usposobljeni kot splošni strokovnjaki. Sistem ELH to predvideva z jasnim in razumljivim oblikovanjem (pravnih) meril, vendar je lahko sposobnost preveritelja za ugotavljanje neskladnosti z zakonodajo, ki presega predhodno določena pravna merila, vprašljiva.

Ne nazadnje, s primerjavo s sistemom EMAS je mogoče ugotoviti tudi razliko v pogostosti tega zunanega preverjanja. Pri sistemu ELH se ponovno certificiranje izvede vsaka tri leta. Takrat se ponovno preverijo vsa merila, vključno z merili, povezanimi z zakonskimi zahtevami. Pri sistemu EMAS pa je uspešnost glede na pravno določbo tudi del letnega potrjevanja okoljske izjave, ki ga izvede preveritelj EMAS. Vendar je treba poudariti, da bi bilo 98 % podjetij s certifikatom ELH, če bi imela certifikat EMAS, upravičenih do odstopanja za majhne organizacije v skladu s členom 7, s čimer bi se pogostost letnih presoj (vsaki dve leti) in ponovnega certificiranja (vsaka štiri leta) približala sistemu ELH.

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>.

⁽²⁾ Splošno merilo 1950 *Podjetje mora vzpostaviti postopke za poročanje o neskladnosti in njeno obravnavanje*.

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/> – smernice za merila so na koncu dokumenta.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da se del sistema ELH, ki se nanaša na „**zagotavljanje skladnosti z zakonodajo**“, delno ujema z ustreznimi zahtevami sistema EMAS.

Možni ukrepi za odpravo razlik v primerjavi s sistemom EMAS

Čeprav tega dela sistema ELH ni mogoče šteti za enakovrednega, analiza kaže veliko ujemanje s številnimi ustreznimi zahtevami sistema EMAS. Za izpolnitev vseh ustreznih zahtev bi bilo treba uvesti naslednje dodatne elemente:

- prilagoditev besedila splošnega merila 1944, tako da bi navajalo, da organizacije pred certificiranjem zagotovijo opredelitev in izpolnjevanje vseh zakonskih zahtev v zvezi z okoljem,
- zahtevo, da podjetje predloži dokazilo o izpolnjevanju ustreznih zakonskih okoljskih zahtev, če se to od njega zahteva,
- zagotovitev potrjevanja skladnosti z zakonodajo s strani akreditiranega ali licenciranega presojevalca, ki je tretja oseba in ki opravi presojo enkrat letno za velike organizacije in vsaki dve leti za MSP.

DEL 5

Cilji in okoljski program, vzpostavljen za zagotavljanje nenehnih izboljšav

Ustrezna zahteva sistema EMAS

1. V organizaciji je treba določiti cilje za zagotavljanje nenehne izboljšave okoljske uspešnosti (člen 1, oddelek B.3 in oddelek B.4(3) Priloge II).
 2. Vzpostavi in izvajati je treba okoljski akcijski program za doseganje teh ciljev (člen 18(7), oddelka A.2 in A.3.3 Priloge II).
-

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

Postopki sistema ELH zahtevajo, da se pred certificiranjem organizacije pripravita podrobna okoljska izjava (Miljøkartlegging, kontrolni seznam ustreznih splošnih in specifičnih meril, ki se uporabijo za certificiranje) ter prvo letno podnebno in okoljsko poročilo, ki vsebuje okoljske cilje in ukrepe, predvidene za naslednje leto, pa tudi aktualne informacije o okoljski uspešnosti.

Vsako naslednje leto (do 1. aprila) se prek spletnega portala fundacije ELH predloži **letno podnebno in okoljsko poročilo**. Okoljska uspešnost se primerja s preteklim letom. V poročilu so povzete sprejete pobude in doseženi cilji ter predstavljen akcijski načrt za prihodnje leto. Letna podnebna in okoljska poročila izdajatelj certifikata/preveritelj preveri pri prvem certificiranju in pri vsakem ponovnem certificiranju vsaka tri leta. Preverijo se tudi vsako leto med letnim vodstvenim pregledom.

Letno podnebno in okoljsko poročilo se pripravi na spletnem portalu fundacije ELH iz sklopa univerzalnih kazalnikov in kazalnikov, ki ustrezajo specifičnim panožnim merilom. V okviru okoljskih ciljev in akcijskega načrta v podnebnem in okoljskem poročilu so dokumentirane nenehne izboljšave. Postopek je naveden v smernicah za splošno merilo 7 ⁽¹⁾, povezanih smernicah in na spletnem portalu fundacije ELH.

Poleg tega je v splošnem merilu 1963 (Dodatni okoljski vidiki) navedeno: Podjetje mora opredeliti druge pomembne okoljske vidike podjetja ter razmisliti o morebitnih potrebnih ukrepih in/ali vključitvi v letno podnebno in okoljsko poročilo in/ali spremljanju z akcijskim načrtom. Tako lahko akcijski načrt zajema vse vidike, značilne za podjetje, ki niso zajeti v splošnih ali specifičnih merilih.

Podjetjem, ki želijo razširiti svoje podnebno in okoljsko poročilo, sistem ELH ponuja storitev, imenovano kazalniki za posamezna podjetja (virksomhetsspesifikke sjekkpunkter), s katero se poročilu dodajo prilagojena vprašanja in kazalniki, ki jih določijo podjetje.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/> – smernice za merila so na koncu dokumenta.

Sklep Komisije

Med certificiranjem se vzpostavi začetni program okoljskega ravnanja, ki vključuje merila za ocenjevanje in cilje. Izvede se ocenjevanje okoljske uspešnosti organizacije, o doseženem napredku in splošnih okoljskih ciljih pa se vsako leto poroča v letnem podnebnem in okoljskem poročilu, ki se pripravi na spletnem portalu fundacije ELH.

Okoljski program se vsaka tri leta med ponovnim certificiranjem posodobi in ponovno oceni s posodobljeno okoljsko izjavo.

Čprav se ti postopki osredotočajo na vidike, zajete v sklopu meril pri vzpostavljanju sistema okoljskega ravnanja (vključno z dodatnimi vidiki, zajetimi v splošnem merilu 1963 ⁽¹⁾), lahko zagotavljajo nenehne izboljšave okoljske uspešnosti, povezane s temi vidiki.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „**cilje in okoljski program, vzpostavljen za zagotavljanje nenehnih izboljšav**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

DEL 6

Organizacijska struktura (vloge in odgovornosti), usposabljanje in udeležba zaposlenih

Ustrezna zahteva sistema EMAS

1. Vodstvo zagotovi razpoložljivost virov (tudi človeških), da se zagotovi dobro delovanje sistema. Vloge in odgovornosti bi bilo treba določiti, dokumentirati in sporočati (oddelek A.4.1 Priloge II).
 2. Najvišje vodstvo imenuje posebne predstavnike vodstva, ki imajo določene vloge, odgovornosti in pooblastila za zagotavljanje pravilnega izvajanja in vzdrževanja sistema okoljskega ravnanja ter poročanje najvišjemu vodstvu o delovanju zadevnega sistema (oddelek A.4.1 Priloge II).
 3. Zagotoviti je treba usposabljanje za zaposlene, da se zadovoljijo potrebe sistema okoljskega ravnanja (člen 1, oddelek A.4.2 Priloge II).
 4. Zaposleni bi morali dejavno sodelovati pri izboljševanju okoljske uspešnosti organizacije (člen 1, oddelka A.4.2 in B.4 Priloge II).
-

1. Zavezanost okoljskemu ravnanju, povezanemu z dobrim izvajanjem sistema in zagotavljanjem potrebnih virov:

Splošno merilo 1946 določa: Podjetje mora pripraviti organigram ali podoben pregled ključnih vlog v organizaciji, kot so kontaktna točka Eco-Lighthouse, predstavnik za varnost, predsednik odbora za delovno okolje, vodja upravljanja zdravja, varnosti in okolja, vodja nabave in uradnik za požarno varnost.

V skladu z norveško zakonodajo je najvišje vodstvo odgovorno za upravljanje podjetja, kar vključuje tudi odgovornost za upravljanje zdravja, varnosti in okolja ter s tem posredno za izvajanje sistema okoljskega upravljanja. Če potrebni viri ne bi bili zagotovljeni, bi se pri naslednjem poročilu o upravljanju zdravja, varnosti in okolja ter podnebnem in okoljskem poročilu samodejno pokazale pomanjkljivosti. Te pomanjkljivosti bi se nato upoštevale med letnim vodstvenim pregledom. To bi lahko predstavljalo tudi oviro za naslednje ponovno certificiranje.

2. Posebni predstavniki za sistem okoljskega ravnanja:

Eden od zaposlenih je imenovan za okoljskega upravnika (Miljøfyrtårnansvarlig). To ni nujno naloga za polni delovni čas, odvisno od velikosti organizacije. Okoljskega upravnika lahko usposablja svetovalec pri prvem certificiranju ali pa ga uvaja prejšnji upravnik. Njegove naloge so:

- predstavnik svetovalca (na začetku postopka),
- predstavnik izdajatelja certifikata/preveritelja pri prvem in ponovnem certificiranju,
- zagotavljanje skladnosti s panožnimi merili,

⁽¹⁾ Splošno merilo 1933: Podjetje mora opredeliti druge pomembne okoljske vidike podjetja ter razmisliti o morebitnih potrebnih ukrepih in/ali vključiti v letno podnebno in okoljsko poročilo in/ali spremljanju z akcijskim načrtom.

- usposabljanje in motiviranje sodelavcev,
- priprava in predložitev letnega podnebnega in okoljskega poročila na spletnem portalu fundacije ELH,
- razpravljanje o tem poročilu z vodstvom pri „letnem vodstvenem pregledu“ (ledelsens gjennomgang), pa tudi z zaposlenimi na sestankih zaposlenih, razdeljevanje letnega poročila v organizaciji prek intraneta ali drugih notranjih komunikacijskih kanalov,
- obveščanje sodelavcev zlasti o splošni okoljski politiki organizacije in ciljih za prihodnje leto, kot so navedeni v letnem podnebnem in okoljskem poročilu,
- prispevanje k nenehnim izboljšavam.

Fundacija ELH je izvedla spletno usposabljanje, namenjeno usposabljanju okoljskih upravnikov (Miljøfyrtårnansvarlig) o tem, kako pripraviti letno podnebno in okoljsko poročilo, ter zlasti o tem, kako ponovno pridobiti certifikat.

Določila je tudi navodilo za okoljskega upravnika, kot zahteva splošno merilo 1947: Podjetje mora pripraviti pisna navodila za zaposlenega, pristojnega za izvajanje sistema Eco-Lighthouse. Okoljski upravnik bi moral vključevati in motivirati zaposlene v organizaciji. Fundacija ELH trdi, da je dejavno vključevanje zaposlenih temelj sistema ELH.

V večjih organizacijah je lahko vključeno dodatno osebje prek skupine za okoljsko upravljanje ⁽¹⁾ (Miljøgruppe). Skupina za okoljsko upravljanje se lahko vključi v skupino za upravljanje zdravja, okolja in varnosti, kar je zakonsko obvezno za organizacije z več kot 50 zaposlenimi.

3. Usposabljanje:

Podjetja in organizacije zavezuje splošno merilo 1951: Podjetje mora imeti vzpostavljene postopke za usposabljanje zaposlenih na področju osnovnega upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter za njihovo obveščanje o spremembah. Usposabljanje mora vključevati zanesljive postopke v zvezi z zunanjim okoljem.

Namen je zagotoviti, da imajo zaposleni dovolj znanja in spretnosti za ustrezno opravljanje svojega dela v skladu s predpisi na področju upravljanja zdravja, varnosti in okolja. Obseg usposabljanja zaposlenih je odvisen od tveganj, povezanih z dejavnostmi podjetja. Glavno vodilo sistema ELH je, da organizacija sama najbolje pozna sebe in sposobnosti svojih zaposlenih ter lahko zato sama najbolje presodi, kakšno usposabljanje je potrebno. Merilo se preveri ustno (s strani izdajatelja certifikata/preveritelja), tako da se zastavi vprašanje, kateri postopki so v podjetju vzpostavljeni za usposabljanje zaposlenih in na novo zaposlenih, ki se ukvarjajo z zadevami, povezanimi z zdravjem, varnostjo in okoljem.

Ključno vprašanje je, ali so ta usposabljanja usmerjena v izboljševanje okoljske uspešnosti ali so osredotočena samo na postopkovne elemente sistema ELH in obvladovanja tveganja na področju zdravja, varnosti in okolja. Kontrolni seznam za pregled upravljanja zdravja, varnosti in okolja, ki se uporablja pri sistemu ELH za preverjanje, ali so zaposleni seznanjeni z običajnimi postopki sistema ELH, potrjuje, da obseg usposabljanja presega postopke in obravnava ključna okoljska področja, kot so ravnanje z odpadki, energijska učinkovitost ali ravnanje z nevarnimi snovmi.

4. Vključevanje zaposlenih:

Za izpolnjevanje zahtev sistema EMAS so zaposleni vključeni v postopek, namenjen nenehnim izboljšavam okoljske uspešnosti organizacije.

Zahtevata se imenovanje okoljske skupine znotraj organizacije in dejavna udeležba zaposlenih pri okoljskih dejavnostih ⁽²⁾. Zaposleni so obveščeni o vsebini podnebnega in okoljskega poročila in tudi izrecno vključeni v postopke, ki prispevajo k izboljšavam okoljske uspešnosti, kot je ločevanje odpadkov. Različna merila (1953, 1962 in 36) podpirajo nenehne izboljšave z uporabo „banke idej“. Te banke idej, ki jih zagotavlja fundacija Eco-Lighthouse, vsebujejo različne ukrepe za izboljšave uspešnosti na okoljskih področjih, kot so promet, odpadki ali energetika, v sodelovanju z zaposlenimi organizacije.

⁽¹⁾ Upoštevajte, da sta skupina za upravljanje zdravja, varnosti in okolja (Arbeidsmiljøutvalg) ter skupina za sistem ELH (Miljøgruppe) različna subjekta. Skupina za upravljanje zdravja, varnosti in okolja je pravno obvezujoča, če ima organizacija več kot 50 zaposlenih. Skupina za sistem ELH ni obvezna, vendar se po sistemu ELH priporoča v organizacijah z več kot določenim številom zaposlenih. To je lahko ena in ista skupina, da se zagotovi učinkovita organizacija in vključevanje sistema ELH v obstoječe strukture upravljanja.

⁽²⁾ Priložnik o certificiranju po sistemu Eco-Lighthouse iz leta 2016 – 3.2.4 Ustanovitev in imenovanje okoljske/projektne skupine.

Sklep Komisije

Vodstvo je zakonsko obvezano, da predvidi človeške vire za pravilno delovanje postopkov na področju zdravja, varnosti in okolja, ter mora v skladu s pravili sistema ELH podobno kot pri sistemu EMAS tudi imenovati predstavnika za zdravje, varnost in okolje. Viri, potrebni za pravilno delovanje, se zato dajo na voljo odgovornim osebam.

Organizacije morajo tudi usposabljeni svoje zaposlene za pridobitev kompetenc na področju zdravja, varnosti in okolja, ki vključujejo izboljševanje okoljske uspešnosti, ter vključevati zaposlene v izvajanje sistema okoljskega ravnanja in okoljske dejavnosti.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, povezan z „**organizacijsko strukturo, usposabljanjem in vključevanjem zaposlenih**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

DEL 7

Zahteve glede dokumentacije

Ustrezna zahteva sistema EMAS

Pri sistemu EMAS se zahteva dokumentacija o okoljski politiki, ciljih, akcijskih načrtih, obsegu sistema okoljskega ravnanja in njegovih glavnih elementih, kot so evidence, potrebne za učinkovito načrtovanje in obvladovanje procesov, povezanih z njegovimi pomembnimi okoljskimi vplivi.

Člen A.4.4 Priloge II

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

Na voljo mora biti dokumentacija o organizaciji in izvajanju postopkov sistema okoljskega ravnanja ter ciljih.

Na spletišču fundacije ELH je izčrpen seznam obveznih dokumentov, ki se zahtevajo za certificiranje, skupaj z drugimi obrazci in koristnimi orodji (*verktøy*) ter informacijami v zvezi s posameznimi sektorji ⁽¹⁾. Na spletnem portalu fundacije ELH ⁽²⁾ ([Miljøfyrtårnportal](http://miljofyrtarnportal.no)) se hranijo številni pomembni dokumenti. Fundacija ELH priporoča tudi strukturo arhiviranja dokumentacije.

V smernicah za splošno merilo 1944, namenjenih izdajatelju certifikata/preveritelju, je navedeno, da mora izdajatelj certifikata/preveritelj preveriti, ali se dokumentacija ter sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja enostavno in sistematično hranita in ali podjetje ve, kako dostopati do informacij. Dokumentacija, povezana s panožnimi merili, je shranjena v okoljski izjavi (*Miljøkartlegging*) in na spletnem portalu fundacije ELH. Podjetje se lahko odloči, da jo bo pokazalo izdajatelju certifikata/preveritelju na dejanskem sestanku, vendar mu je ni treba naložiti na portal. Izdajatelj certifikata/preveritelj na sestanku za certificiranje ali ponovno certificiranje dobi predstavo, kako dobro zaposleni poznajo sistem.

Sklep Komisije

Ta del se osredotoča na razpoložljivost ustrezne dokumentacije. Čeprav obsega obeh sistemov nista enaka, se lahko struktura informacij, ki jo predlaga fundacija ELH, in struktura arhiviranja štejeta za zadovoljivi.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „**zahteve glede dokumentacije**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

Opomba: Področje uporabe postopka dokumentiranja ELH je po definiciji zasnovano tako, da izpolnjuje potrebe sistema okoljskega ravnanja ELH glede dokumentacije. Če želi organizacija zaprositi za registracijo v sistemu EMAS, se področje uporabe postopka dokumentiranja prilagodi, tako da zajema vse zahteve sistema EMAS, vključno s tistimi, ki jih sistem ELH trenutno ne izpolnjuje.

⁽¹⁾ <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy> in (primer) <http://www.miljofyrtarn.no/2015-11-18-23-56-21/avfall>.

⁽²⁾ <https://rapportering.miljofyrtarn.no/Account/Login?ReturnUrl=%2F>; za dostop se obrnite na fundacijo ELH.

DEL 8

Nadzor nad delovanjem*Ustrezna zahteva sistema EMAS*

Delovanje, povezano z opredeljenimi pomembnimi okoljskimi vidiki, mora izpolnjevati predvidene pogoje. Za zagotovitev tega organizacija:

1. vzpostavi, izvaja in vzdržuje dokumentirane postopke za nadzor v primerih, kadar lahko njihova odsotnost privede do odstopanja od okoljske politike ter splošnih in posamičnih okoljskih ciljev;
2. v postopkih določa merila za delovanje;
3. vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, ki se nanašajo na ugotovljene pomembne okoljske vidike dobrin in storitev, ki jih organizacija uporablja, ter posreduje ustrezne postopke in zahteve dobaviteljem, vključno s pogodbenimi izvajalci.

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

1. in 2. Sistem ELH od organizacije zahteva, da oblikuje okoljsko politiko in določi posebne cilje v zvezi z okoljsko uspešnostjo. Poleg tega morajo norveška podjetja v skladu s predpisi o notranjem nadzoru določiti splošne cilje za področje zdravja, varnosti in okolja. Splošni merili 1945 in 1947 v okviru sistema ELH določata, da mora sistem okoljskega ravnanja vključevati dokumentirane postopke za doseganje teh ciljev, povezanih z zdravjem, okoljem in varnostjo, vključno s stalnim izpolnjevanjem panožnih meril. Vzpostaviti je treba postopke za obravnavanje neskladnosti (splošno merilo 1950). Dodatna merila sistema ELH (1949) zavezujejo podjetja, da izvedejo (posodobljeno) oceno tveganja in pripravijo ustrezen akcijski načrt.

Zagotoviti je treba posebne postopke za posamezne panoge za ravnanje z nevarnimi proizvodi, ki se običajno uporabljajo v posamezni panogi (med drugim specifični panožni merili 983 in 984 za storitve čiščenja, specifična panožna merila 1931, 1932, 1933 za kleparske in ličarske delavnice, specifično panožno merilo 14 za avtomehanične delavnice).

3. Po certificiranju mora podjetje obvestiti svoje stranke in dobavitelje o svojih okoljskih dejavnostih (splošno merilo 5). Določiti je treba ustrezna okoljska merila za vsa pomembna javna naročila (splošno merilo 1954), podjetje pa mora vplivati na svoje najpomembnejše dobavitelje, da izvedejo okoljsko certificiranje. Podjetje mora prav tako vplivati na svoje dobavitelje, da v svojem katalogu proizvodov zagotovijo informacije o proizvodih tretjih oseb z okoljsko oznako in o statistiki proizvodov z okoljskim znakom, ki jih nabavljajo (splošno merilo 1956).

Sklep Komisije

Ta del se osredotoča na postopke za ustrezen nadzor nad delovanjem. Struktura postopkov, ki jo predlaga fundacija ELH, skupaj z norveškimi predpisi o notranjem nadzoru in povezanimi informacijskimi tokovi se lahko šteje za zadovoljivo.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „**nadzor nad delovanjem**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

DEL 9

Pripravljenost in odziv na izredne razmere*Ustrezna zahteva sistema EMAS*

1. Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke za opredelitev morebitnih izrednih razmer in nesreč ter za odzivanje nanje.
2. Organizacija ob dejanskih izrednih razmerah in nesrečah ukrepa in prepreči ali zmanjša z njimi povezane škodljive vplive na okolje.
3. Organizacija periodično pregleduje in po potrebi popravi svoje postopke pripravljenosti in odzivanja na izredne razmere.
4. Organizacija take postopke, kjer je izvedljivo, tudi periodično preskuša (oddelek A.4.7 Priloge II).

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

To oceno ureja splošno merilo 1949: Podjetje mora predložiti posodobljeno oceno tveganja, ki zajema delovno in zunanje okolje, ter ustrezen akcijski načrt.

Za določene panoge, za katere je ta predložitev še posebno pomembna, veljajo posebni zakoni in drugi predpisi. Norveška podjetja lahko enostavno preverijo, katera zakonodaja se uporablja zanje, tako da preverijo vladna pravila in predpise na spletišču *Regelhjelp* ⁽¹⁾, kjer podjetje vnese svojo edinstveno številko organizacije, s čimer dobi seznam ustrezne zakonodaje. Primeri ustreznih zakonov in drugih predpisov v zvezi s pripravljenostjo in odzivom na izredne razmere za različne panoge so na voljo na spletišču o civilni zaščiti (DSB) ⁽²⁾. Vendar je treba opozoriti, da se po sistemu ELH načeloma ne certificirajo podjetja v težki industriji ali podjetja s kompleksnimi okoljskimi izzivi.

Specifična panožna merila v okviru sistema ELH vsebujejo tudi določbe o pripravljenosti in odzivu, čeprav se zdi, da so te v nekaterih primerih, kot je gradnja plovil, omejene na sezname nevarnih snovi in določbe o tečaju prve pomoči. Za podjetja, v katerih se uporabljajo kemikalije ali druge snovi (kot so pralnice), ta vprašanja obravnavajo specifična panožna merila.

Sklep Komisije

Po norveški zakonodaji sta pripravljenost in odziv na izredne razmere strogo regulirana ⁽³⁾. Sistem ELH to dopolnjuje s splošnimi merili in po potrebi specifičnimi panožnimi merili.

Pri certificiranju, ponovnem certificiranju in postopku, ki se zaključijo z letnim vodstvenim pregledom, se preverijo pravila o ozaveščenosti o tveganju, pripravljenosti in odzivu ter njihova učinkovita uporaba in pregled postopkov.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „**pripravljenost in odziv na izredne razmere**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

DEL 10

Preverjanje, notranja presoja in korektivni ukrepi

Ustrezna zahteva sistema EMAS:

1. Organizacija v okviru svojega sistema okoljskega ravnanja in skladno s svojimi cilji vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke za redno preverjanje glavnih značilnosti svojega delovanja, ki lahko pomembno vplivajo na okolje, in za sprejetje korektivnih ukrepov, če je to potrebno (oddelek A.5.1 Priloge II).

Organizacija izvede notranjo presojo za oceno vzpostavljenega sistema okoljskega ravnanja in ugotovitev skladnosti s politiko in programom organizacije (vključno s skladnostjo z zakonodajo) v skladu z zahtevami iz člena 4(1)(c), člena 9 in Priloge III. Presojo vsaj enkrat letno izvedejo pristojni presojevalci, cikel presoj, ki zajema vse dejavnosti organizacije, pa se zaključijo najpozneje v treh letih (oziroma štirih letih za MSP).

2. Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke za opredeljevanje, popravljanje in preiskovanje dejanskih in morebitnih neskladnosti ter za izvajanje korektivnih in preventivnih ukrepov. Rezultati korektivnih in preventivnih ukrepov se evidentirajo in preveri se njihova učinkovitost (oddelek A.5.3 Priloge II).
3. Rezultat notranje presoje bi moralo biti poročilo vodstvu o zaključku in ugotovitvah presoje.

Pravna podlaga (člen 4(1)(b) in (c), člen 6(2)(a), člen 9, oddelek A.5 Priloge II in Priloga III)

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>.

⁽²⁾ <https://www.dsb.no/>, povezava na *lovdata* (požari, eksplozije, nevarne snovi itd.): https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2002-06-14-20#KAPITTEL_2.

⁽³⁾ <https://www.dsb.no/>.

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

1. Preverjanje glavnih značilnosti delovanja in ocena skladnosti sistema okoljskega ravnanja s politiko in programom organizacije z notranjo presojo

V skladu s splošnim merilom 6 mora vodstvo opraviti letni pregled sistema upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter postopkov sistema Eco-Lighthouse, da oceni, ali delujejo skladno s svojim namenom. Upoštevati je treba, da je to merilo označeno s simbolom §, ki označuje pravno podlago.

V smernicah za splošno merilo 6 je tudi navedeno, da so pravna podlaga za to merilo predpisi, ki se nanašajo na sistematične dejavnosti na področju zdravja, okolja in varnosti v podjetjih (predpisi o notranjem nadzoru), oddelek 5.8. Podjetje mora spremljati sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter letno izvajati sistemsko in notranjo revizijo, da zagotovi, da sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja deluje skladno s svojim namenom. Postopki sistema Eco-Lighthouse za zunanja okolja morajo biti vključeni v sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter postati sestavni del notranje presoje. Vodstvo nosi glavno odgovornost za sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter za vključene postopke sistema Eco-Lighthouse, ki jih mora vsako leto pregledati, da zagotovi, da delujejo skladno s svojim namenom. Način, kako vodstvo izvaja pregled v praksi, se med podjetji razlikuje. Pomembno je, da se poiščejo praktične rešitve. [...].

OPOMBA: Poleg proučitve meril, povezanih z zdravjem, varnostjo in okoljem, je pomembno, da svetovalec/podjetje prouči tudi sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja kot celoto. Svetovalec/podjetje mora proučiti, ali sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja dobro deluje v praksi in ali je dobro strukturiran.

Letni vodstveni pregled ter dodatna dokumentacija in postopki, ki se zahtevajo pri certificiranju po sistemu ELH, so zato povezani s pravno obveznostjo izvedbe letne presoje dejavnosti organizacije na področju zdravja, varnosti in okolja v skladu z norveškimi predpisi o notranjem nadzoru ⁽¹⁾ (ICR). S tem integriranim postopkom pregleda mora podjetje proučiti, ali sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja dobro deluje v praksi in ali je dobro strukturiran.

Rezultat tega sta vključitev okoljskih postopkov sistema ELH v že obstoječi sistem upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter okrepitev sistema okoljskega ravnanja kot celote, tako z vidika delovnega kot zunanjega okolja.

Presoje/preverjanja temeljijo na posebnih sektorskih kontrolnih seznamih, predlogah in primerih, ki jih zagotavlja fundacija ELH, in odražajo stopnjo okoljskega tveganja različnih sektorjev. Preverjanje vključuje tudi pregled postopkov sistema Eco-Lighthouse in samoopredeljene okoljske cilje ter cilje in dosežke, kot so opredeljeni v letnem podnebnem in okoljskem poročilu.

Glede na velikost družbe se lahko sistem preveri pred letnim vodstvenimi pregledom, ki ga izvede notranji presojevalec, za mala podjetja pa med samim sestankom. V letnem pregledu upravljanja se ocenijo odstopanja, dosežki in cilji ter določijo novi.

Kot dopolnilo vodstvenemu pregledu **letno podnebno in okoljsko poročilo** predstavlja dodatno dokumentacijo o okoljskih ciljih in dosežkih. V njem se oceni zgoraj navedeno in preveri, ali so bili doseženi napredek in cilji, določijo pa se tudi novi cilji za izboljšave v prihodnjem letu. Ocenjevanje izvede vodstvo, in sicer vsako leto med letnim vodstvenim pregledom.

2. Popravljanje neskladnosti

Cilj pregleda upravljanja zdravja, varnosti in okolja je odkriti slabosti in pomanjkljivosti ter pripraviti načrt za njihovo odpravo. Vsaka pomanjkljivost bi vodila do priprave akcijskega načrta s ciljem odpraviti pomanjkljivost (do določenega roka).

⁽¹⁾ Izvleček iz smernic ICR *Periodični pregled dejavnosti na področju zdravja, okolja in varnosti*. Poleg rednega nadaljnega spremljanja (npr. varnostni pregledi, sestanki zaposlenih itd.) mora podjetje vsaj enkrat letno izvesti celovitejši pregled dejavnosti na področju zdravja, varnosti in okolja ter oceniti, ali so učinkovite v praksi. Podjetje mora imeti za pregled vzpostavljen rutinski pisni postopek. Rezultati pregleda morajo biti enostavno dostopni. Cilj je odkriti slabosti in pomanjkljivosti ter jih odpraviti. Pomembno je poiskati vzroke in zagotoviti, da se ne ponovijo. Po zaključenem pregledu je treba poleg splošnega cilja določiti konkretne cilje za izboljšave. Povzeto iz: smernice ter predpisi o sistematičnih dejavnostih na področju zdravja, varnosti in okolja www.arbeidstilsynet.no/binfil/download2.php?tid=77839 (različica pdf). Celotna zakonodaja je na voljo na naslovu <http://www.arbeidstilsynet.no/fakta.html?tid=78950>, angleška različica pa na naslovu:

Pred izvedbo certificiranja ali ponovnega certificiranja je potrebno izpolniti vsa merila, vključno s splošnimi in specifičnimi merili, ki so vključena neposredno iz norveške zakonodaje. Neskladnost (tudi s pravnimi določbami zunaj sistema ELH) je obravnavana v splošnem merilu 1950, ki podjetja zavezuje, da vzpostavijo postopke za poročanje o tej neskladnosti in njeno obravnavanje.

Vsaka neskladnost z merilom, ki bi se pojavila med postopkom certificiranja ali ponovnega certificiranja, bi začasno ustavila certificiranje po sistemu ELH.

3. Poročilo vodstvu o zaključku in ugotovitvah presoje

Pri letnem vodstvenem pregledu se vodstvu predložijo letno poročilo o dejavnostih na področju zdravja, varnosti in okolja, akcijski načrt, ki se pripravi na njegovi podlagi, ter letno podnebno in okoljsko poročilo.

Sklep Komisije

Faza preverjanja vključuje postopke sistema ELH, skladnost z zakonskimi zahtevami in zahtevami norveških predpisov o notranjem nadzoru (ICR) ⁽¹⁾. Rezultati preverjanj se nato pregledajo pri vodstvenem pregledu. Za olajšanje postopka se obseg izvedenih preverjanj določi s panožnim kontrolnim seznamom, ki ga zagotovi fundacija ELH.

Kombinacija teh postopkov, tj. presoje upravljanja zdravja, varnosti in okolja, analize tveganja, ugotavljanja in zmanjševanja neskladnosti, tvori notranjo presojo, katere rezultat je poznejše preverjanje vidikov upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter sistema ELH. Rezultat je predmet vodstvenega pregleda. Izdajatelj okoljskega certifikata pri certificiranju in ponovnem certificiranju tudi potrdi, da je bila presoja ustrezno izvedena ter da so bili vsi ustrezni elementi preverjeni in da se je o njih poročalo.

Zaradi razlik med obema sistemoma se obseg presoje lahko razlikuje, čeprav se uporabljajo primerljivi postopki za doseganje podobnih ciljev. Vendar se vzpostavljeni postopki lahko uporabljajo za spremenjen obseg (npr. vključujejo dodatne posebne okoljske vidike), če želi organizacija preiti na sistem EMAS.

Okoljski upravnik je odgovoren za pripravo in predložitev poročila o različnih delih notranje presoje za vodstveni pregled, s čimer podpira okoljski sistem in oceno okoljske uspešnosti, ob upoštevanju okoljske politike in programa.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „**preverjanje, notranjo presojo in korektivne ukrepe**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

Opomba: Postopki presoje sistema ELH, ki so trenutno vzpostavljeni, so po definiciji zasnovani za zagotavljanje poznejšega preverjanja sistema okoljskega ravnanja ELH. Če želi organizacija zaprositi za registracijo v sistemu EMAS, se obseg notranje presoje prilagodi, tako da zajema vse zahteve sistema EMAS, vključno s tistimi, ki jih sistem ELH trenutno ne izpolnjuje.

DEL 11

Komuniciranje (notranje in zunanje)

Ustrezna zahteva sistema EMAS

1. Organizacije v okviru sistema okoljskega ravnanja vzpostavijo notranje in zunanje komunikacijske postopke. Organizacije so s postopki zunanjega komuniciranja sposobne dokazati, da vodijo odprt dialog z javnostjo in drugimi zainteresiranimi stranmi, vključno z lokalnimi skupnostmi in strankami, v zvezi z vplivom svojih dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje.
2. Organizacije zagotovijo preglednost in periodično zagotavljanje okoljskih informacij zunanjim zainteresiranim stranem na podlagi zahtev iz Priloge IV (Poročanje o okolju).

Te informacije med drugim vključujejo naslednje elemente: okoljsko politiko organizacije, opis vseh pomembnih okoljskih vidikov, opis splošnih in posamičnih okoljskih ciljev, poročanje o kazalnikih, opredeljenih v prilogi, izvajanje zakonskih določb in sklic na veljavne zakonske zahteve.

⁽¹⁾ <http://www.arbeidstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>.

Te informacije enkrat letno (oziroma vsaki dve leti za MSP) potrdi akreditirani ali licencirani okoljski preveritelj.

Člen 4(1)(d), člen 5(2)(a), člen 6(2)(b), oddelek B.5 Priloge II, Priloga IV

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

1. Komuniciranje temelji na letnem podnebnem in okoljskem poročilu.

Začetni okoljski pregled ELH (Miljøkartlegging), s katerim se pripravi seznam skladnosti meril, se naloži na spletni portal fundacije ELH, vendar se ne objavi. Ta pregled ni predviden kot komunikacijsko orodje, ampak kot orodje za ocenjevanje organizacije. V skladu s splošnim merilom 7 je treba objaviti samo letno podnebno in okoljsko poročilo ter okoljsko politiko.

Letno podnebno in okoljsko poročilo je orodje za upravljanje okoljskih dejavnosti in se pripravi vsako leto do 1. aprila. Cilj je, da podjetje vsako leto dokumentira izboljšave svojega delovanja v okoljskem poročilu.

Poročilo je sestavljeno iz dveh delov: poročila o okoljski uspešnosti v preteklem letu in akcijskega načrta za prihodnje leto.

Temelji na številnih kazalnikih, kot so:

število zaposlenih, odsotnost (odsotnost z dela zaradi bolezni), promet, zelena javna naročila in število proizvodov z znakom za okolje, nabavljenih za lastno uporabo, certificirani dobavitelji, uporaba papirja, skupna poraba energije, velikost ogrevane površine, energijski razred, toplotni razred (vrsta uporabljenega ogrevanja), poraba goriva, število prevoženih kilometrov, tip in število vozil, letalski prevoz, količina sortiranih in nesortiranih odpadkov ter drugi okoljski vidiki v zvezi z izbranimi panožnimi merili. Nekaj teh kazalnikov je opredeljenih hkrati z določitvijo panožnih meril in se zato razlikujejo glede na sektor dejavnosti.

Čeprav sistem ELH ni namenjen industrijskim organizacijam, so v poročanju zajeti številni glavni kazalniki sistema EMAS. Na primer, v letnem podnebnem in okoljskem poročilu trgovca z živili na debelo „Arneja Sjule“ se je poročalo o kazalnikih energijske učinkovitosti, učinkovitosti surovin v okviru nabave, odpadkov in emisij CO₂ z oceno porabe goriva in opravljenih letov.

Ne poroča pa se o vseh glavnih kazalnikih, navedenih v Prilogi IV, in poročanje ni tako kvantitativno, kot je predvideno v sistemu EMAS. To je nedvomno povezano s sistemom predhodno določenih meril, ki temelji na pristopu ELH s predhodno določenimi kazalniki, ki so zasnovani tako, da ustrezajo sektorskim posebnostim. Na primer, v letno podnebno in okoljsko poročilo istega distributerja živil niso bili vključeni kazalniki emisij kemikalij v zrak (kot so dušikovi oksidi in trdni delci), emisij v vodo in biotske raznovrstnosti. Čeprav je sklop kazalnikov, ki jih zahteva sistem EMAS, širši, je treba vseeno opozoriti, da se lahko organizacija, ki uporablja sistem EMAS, tudi odloči, da ne bo poročala o nekaterih kazalnikih, če lahko utemelji, da zadevni kazalniki niso relevantni za njene pomembne neposredne okoljske vidike.

V sistemu ELH so dodatni pomembni vidiki obravnavani v splošnem merilu 1963 („podjetje mora opredeliti in obravnavati druge okoljske vidike“), poročanje o tem pa je vključeno v letno podnebno in okoljsko poročilo. Podjetja gredo lahko pri poročanju še dlje ter podnebnemu in okoljskemu poročilu dodajo kazalnike na zahtevo, specifične za podjetje (Virksomhetsspesifikke sjekkpunkter).

Poročilo vključuje akcijski načrt za prihodnje leto, pripravljen na podlagi smernic, ki so na voljo na spletnem portalu. Portal zahteva, da se izpolnijo vsa obvezna polja; druga so označena kot neobvezna. Če obstajajo polja, ki ne zadevajo podjetja ali ki jih ni mogoče izpolniti, je treba v polju za opombe navesti pojasnilo.

Izpolnjevanje pravnih določb in sklic na veljavno zakonsko zahtevo nista formalno vključena v podnebno in okoljsko poročilo. V poročilu se lahko navedejo korektivni ukrepi, sprejeti zaradi odkrite neskladnosti.

2. To poročilo pripravi zaposleni organizacije (okoljski upravnik) (tako kot pri sistemu EMAS). Preveri ga izdajatelj certifikata/preveritelj pri certificiranju in ponovnem certificiranju vsaka tri leta.

O njem se obvesti zaposlene (splošno merilo 1952) (na sestankih in prek intraneta) in vodstvo (med letnim vodstvenim pregledom). Po pregledu splošnega merila 7 (*) (izvedenega maja 2017) se je povečala preglednost sistema, saj se od podjetja zahteva, da objavi poročilo za širšo javnost, svoje stranke, dobavitelje in sodelujoče partnerje. Objavi se ob prvem certificiranju in nato vsako leto.

Objava mora biti skladna z norveškimi predpisi o varstvu podatkov in zakoni o zasebnosti, zato se ne objavijo kazalniki, kot sta odsotnost z dela zaradi bolezni in letni promet.

Sklep Komisije

Letno podnebno in okoljsko poročilo je podlaga za poročanje v okviru sistema ELH (notranje in javnosti). Zagotavlja jasen pregled uspešnosti organizacije glede na določene kazalnike. Tako kot celoten sistem ELH tudi to poročilo temelji na metodi, pri kateri so sezname meril/kazalnikov predhodno določeni na sektorski ravni. Ta metoda je drugačna kot pri sistemu EMAS, pri katerem so opredeljeni vsi vidiki, o njih pa se poroča **na podlagi individualne analize**.

Razlike obstajajo tudi v zvezi z vsebino poročil. Tako kot pri sistemu EMAS tudi letno podnebno in okoljsko poročilo v sistemu ELH vsebuje opis organizacije in njenega sistema okoljskega ravnanja ter okoljske politike organizacije in navaja uporabljena merila ter status certifikata. Vendar obstajajo razlike v zvezi z navajanjem glavnih kazalnikov, ki se uporabljajo za vse organizacije, zahtevami v zvezi s poročanjem glede zakonskih zahtev in uspešnostjo organizacije pri izpolnjevanju teh zahtev.

O letnem poročilu so v skladu s splošnim merilom 1952 obveščeni zaposleni in zainteresirane strani. Letno podnebno in okoljsko poročilo je treba predložiti vsem zaposlenim na sestankih in prek intraneta. Poleg tega mora podjetje objaviti poročilo za širšo javnost, svoje stranke, dobavitelje in sodelujoče partnerje. Objavi se ob prvem certificiranju in nato vsako leto. Z objavo poročila je to na voljo ne le zaposlenim, ampak tudi zunanjim akterjem.

Poročilo ELH potrdi izdajatelj certifikata ob certificiranju in nato vsako tretje leto (ob ponovnem certificiranju). „Okoljsko izjavo EMAS“ mora neodvisni preveritelj potrditi v okviru sistema EMAS vsako leto oziroma vsaki dve leti za MSP. Upoštevati je treba, da bi bilo 98 % podjetij s certifikatom ELH upravičenih do tega odstopanja, če bi bila registrirana v sistemu EMAS.

Cilj obeh sistemov poročanja je zagotoviti realen pregled uspešnosti organizacije glede na kazalnike, povezane z določenimi okoljskimi vidiki. Oba sistema sta primerna za metodologijo, ki podpira njun sistem okoljskega ravnanja. Vendar se metodološke razlike med tema sistemoma nanašajo tudi na dele poročanja. Poleg tega okoljska izjava EMAS vključuje tudi zahtevo po potrditvi skladnosti z zakonodajo, zunanji preveritelj pa jo potrdi enkrat letno oziroma vsaki dve leti za MSP. Zaradi teh razlik tega dela ni mogoče šteti za skladnega z vsemi zahtevami sistema EMAS.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da se del sistema ELH, ki se nanaša na „**komuniciranje (notranje in zunanje)**“, delno ujema z ustreznimi zahtevami sistema EMAS.

Možni ukrepi za odpravo razlik v primerjavi s sistemom EMAS

Čprav tega dela sistema ELH ni mogoče šteti za enakovrednega, analiza kaže veliko ujemanje s številnimi ustreznimi zahtevami sistema EMAS. Za izpolnitev vseh ustreznih zahtev bi bilo treba uvesti naslednje dodatne elemente:

- okoljsko in podnebno poročilo, ki ga objavi organizacija, registrirana v sistemu ELH, vključuje vse elemente, ki se zahtevajo v skladu s Prilogo IV k uredbi o sistemu EMAS, zlasti:
 - opis pomembnih okoljskih vidikov organizacije, opredeljenih na podlagi postopka, določenega v Prilogi I k uredbi o sistemu EMAS,

(*) Splošno merilo 7: Podjetje mora pri prvem certificiranju pripraviti podnebno in okoljsko poročilo. Po prvem certificiranju je treba pripraviti letno podnebno in okoljsko poročilo za celotno prihodnje koledarsko leto in ga do 1. aprila naložiti na portal fundacije Eco-Lighthouse. Letno podnebno in okoljsko poročilo se da na voljo širši javnosti, strankam, dobaviteljem in sodelujočim partnerjem.

- po potrebi glavne in posebne kazalnike, o katerih se poroča,
- sklic na veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem in izpolnjevanje teh zakonskih zahtev;
- okoljsko in podnebno poročilo enkrat letno oziroma vsaki dve leti za MSP potrdi akreditirani ali licencirani izdajatelj certifikata. Izdajatelj certifikata z ustrežno metodo preveri, ali so bili opredeljeni in obravnavani vsi pomembni okoljski vidiki, kazalniki in zakonske zahteve.

DEL 12

Vodstveni pregled

Ustrezna zahteva sistema EMAS

Najvišje vodstvo na podlagi notranjih presoj, ocen skladnosti, dialoga z zainteresiranimi stranmi (vključno s pritožbami), okoljske uspešnosti organizacije, kar zadeva cilje, korektivnih in preventivnih ukrepov ter prejšnjega vodstvenega pregleda pregleduje sistem okoljskega ravnanja organizacije, da zagotovi njegovo stalno ustreznost, zadostnost in učinkovitost. Pregledi vključujejo oceno možnosti za izboljšave in potrebe po spremembah sistema okoljskega ravnanja, vključno z okoljsko politiko ter splošnimi in posamičnimi okoljskimi cilji (oddelek A.6 Priloge II).

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

Vodstveni pregled je formalno zajet v splošnem merilu 6, v katerem je navedeno, da mora vodstvo opraviti letni pregled sistema upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter postopkov sistema Eco-Lighthouse, da oceni, ali delujejo skladno s svojim namenom.

Informacije fundacije ELH ⁽¹⁾ kažejo, da je ta del v veliki meri odvisen od letnega vodstvenega pregleda po sistemu ELH, ki se osredotoča na pregled sistema upravljanja zdravja, varnosti in okolja ter postopke sistema ELH in vključuje oceno okoljske uspešnosti, kot je navedena v letnem podnebnem in okoljskem poročilu.

Generalni direktor in zaposleni, odgovoren za izvajanje sistema Eco-Lighthouse, ter predstavnik za varnost in predstavnik za poklicno zdravstveno varstvo se vsako leto sestanejo, da pregledajo in ocenijo sistem.

Na podlagi navedenega primera letni vodstveni pregled organizacije, registrirane v sistemu ELH, zajema naslednje elemente:

- možnosti za izboljšave sistema. Pripravijo in pregledajo se akcijski načrti,
- oceno morebitnih kršitev zakonodaje ali predpisov, ugotovljenih v obdobju poročanja,
- oceno okoljske uspešnosti, kot je navedena v letnem podnebnem in okoljskem poročilu,
- določitev novih okoljskih ciljev v akcijskem načrtu za letno podnebno in okoljsko poročilo.

Sklep Komisije

Glavni namen vodstvenega pregleda po sistemu ELH je zelo podoben kot pri sistemu EMAS, saj v veliki meri odraža določbe predpisa o vodstvenem pregledu.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da je del sistema ELH, ki se nanaša na „**vodstveni pregled**“, skladen z ustreznimi zahtevami sistema EMAS in ga je zato mogoče šteti za enakovrednega.

Akreditacijske ali licenčne zahteve za certifikacijske organe

Pri naslednji analizi se ocenijo akreditacijske ali licenčne zahteve, ki usposobljenemu presojevalcu, ki je tretja oseba, omogočajo preverjanje sistemov.

⁽¹⁾ Med drugim <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy>.

Ustrezna zahteva sistema EMAS

1. Sistem EMAS zahteva preverjanje ključnih elementov sistema okoljskega ravnanja s strani neodvisnega akreditiranega ali licenciranega preveritelja. Elementi, ki se preverjajo, so podrobno opredeljeni v členu 18 uredbe o sistemu EMAS.
 2. Akreditirani ali licencirani okoljski preveritelj pred registracijo v skladu s členom 4(5) preveri prvi okoljski pregled, sistem okoljskega ravnanja, postopek presoje in njegovo izvajanje ter potrdi okoljsko izjavo.
 3. Za podaljšanje registracije registrirana organizacija v skladu s členom 6 vsaj vsaka tri leta:
 - (a) preveri celotni sistem okoljskega ravnanja in program presoje ter njuno izvajanje;
 - (b) pripravi okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz Priloge IV in poskrbi, da jo potrdi okoljski preveritelj, ter brez poseganja v prejšnji točki **v vmesnem obdobju** pripravi posodobljeno okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz Priloge IV in poskrbi, da jo potrdi okoljski preveritelj.

Člen 7 Uredbe dovoljuje naslednje odstopanje za majhne organizacije: kar zadeva navedeno pogostost preverjanja se triletna osnova podaljša na štiri leta, letna osnova pa na dve leti, če so izpolnjeni določeni pogoji.
 4. Preverjanje in potrjevanje izvaja akreditirani ali licencirani preveritelj v skladu s pogoji, določenimi v členih 25 in 26.
 5. Okoljski preveritelji so akreditirani ali licencirani na podlagi zahtev iz člena 20 uredbe o sistemu EMAS. Okoljski preveritelj zagotovi zlasti ustrezna dokazila o svoji usposobljenosti, vključno z znanjem, ustreznimi izkušnjami in tehnično usposobljenostjo, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije ali licence.
-

Ocena ustreznih zahtev sistema ELH

1. *Neodvisni preveritelj*: Sistem ELH zahteva, da neodvisni izdajatelj certifikata/preveritelj preveri izvajanje sistema. Tega izdajatelja certifikata/preveritelja je usposobila in odobrila fundacija ELH ter ga uradno imenovala občina. Izdajatelj certifikata/preveritelja se pri ocenjevanju osredotoča na to, ali organizacija izpolnjuje splošna merila in specifična panožna merila, ki jih izbere svetovalec za sistem ELH. Delo izdajatelja certifikata/preveritelja nadzoruje fundacija ELH pri vsakem certificiranju (vsaka tri leta).
2. *Zunanje ocenjevanje pred certificiranjem*: Po samoporočanju podjetja izdajatelj certifikata/preveritelj izvede certificiranje po sistemu ELH. Certificiranje po sistemu ELH vključuje preverjanje skladnosti s predhodno določenimi merili (splošnimi merili in specifičnimi panožnimi merili), kar vključuje tudi preverjanje, ali ima organizacija posodobljen pregled zakonskih zahtev, ki veljajo zanjo, in vzpostavljen sistem za obravnavanje neskladnosti. Najpomembnejše zakonske zahteve so prenesene v merila sistema ELH, ki se natančno preverjajo. Zato je postopek preverjanja omejen na preverjanje kontrolnega seznama z uporabo okoljske izjave s pomočjo standardiziranih spletnih orodij s posebnimi smernicami za posamezna merila ⁽¹⁾. Po oceni, ki jo izvede izdajatelj certifikata, fundacija ELH preveri vsako posamezno certificiranje in ga odobri pred izdajo ali podaljšanjem certifikata.
3. *Podaljšanje registracije*: Licenco ELH je treba podaljšati vsaka tri leta.

Organizacija mora pred ponovnim certificiranjem pregledati merila in preveriti, ali še vedno izpolnjuje veljavna merila. Dokumentacija tega postopka mora biti na voljo na spletnem portalu.

Preveritelj pri ponovnem certificiranju preveri, ali so bila letna podnebna in okoljska poročila predložena vsako leto v skladu z zahtevo. Če niso bila, je treba manjkajoča letna poročila čim bolj rekonstruirati, lahko tudi retroaktivno.

Postopek ponovnega certificiranja je enak postopku certificiranja. Izdajatelj certifikata/preveritelj namenja pozornost stalnemu (okoljskemu) napredku.

V vmesnih letih se ne izvaja zunanje preverjanje. Vmesna podnebna in okoljska poročila se pripravijo znotraj organizacije. Glede na to, da je 98 % podjetij s certifikatom ELH majhnih organizacij, in na podlagi člena 7 bi bilo treba to pogostost primerjati s preverjanjem vsaki dve leti po sistemu EMAS.

⁽¹⁾ Glej del 7.

4. *Zahteve glede preverjanja in potrjevanja:* Preverjanje se izvede po postopku, ki je podrobno opisan v točki 2.

Izdajatelji certifikatov so splošni strokovnjaki, ki imajo opravka s širokim spektrom licenc (brez licenciranja za posamezne sektorje). Izdajatelji certifikatov ELH podobno kot preveritelji pri sistemu EMAS jasno opredelijo obseg certificiranja (dele organizacij, ki bodo predmet certificiranja) in se o njem dogovorijo z organizacijo, pregledajo dokumentacijo, obišejo organizacijo ter opravijo razgovore in preverjanja na kraju samem. V skladu s priločnikom za izdajatelje certifikatov ELH se lahko izdajatelj certifikata delno zanaša na zagotovilo svetovalca, ki je pripravil certificiranje⁽¹⁾. Izdajatelj certifikata je tudi zmožen dokumentirati svoj pregled z morebitnimi zabeležkami in kontrolnimi seznamami.

Potem ko izdajatelj certifikata odobri podjetje, pripravi končni dopis o sprejetju, s katerim odobri Miljøkartlegging skupaj s poročilom o morebitni ugotovljeni in popravljeni neskladnosti. Oba sta shranjena na spletnem portalu. Fundacija Eco-Lighthouse nato preveri dokumentacijo ter zagotovi, da je postopek skladen s pravili in smernicami. Nato fundacija izda certifikat.

Fundacija Eco-Lighthouse zagotavlja odobritev, usposabljanje in nadzor dela izdajatelja certifikata prek svojega spletnega portala, navodila za izvajanje certificiranja pa so v priločniku za izdajatelje certifikatov ELH. To zagotavlja neodvisnost in profesionalnost preveritelja na podlagi zahtev glede licenciranja ELH.

Kot je navedeno v točki 2, sistem ELH ne vključuje posebnega postopka letnega potrjevanja, ki bi se izvajal vsako leto.

5. *Akreditacijske ali licenčne zahteve:*

Fundacija ELH je vzpostavila neodvisen sistem „licenciranja“ svojih presojevalcev in izdajateljev certifikatov/preveriteljev. Izdajatelja certifikata/preveritelja, ki deluje v imenu občine, v kateri ima organizacija sedež, odobri, usposablja in nadzoruje fundacija ELH. Fundacija ELH skrbno spremlja njegovo delo, vendar načeloma ni akreditiran po nobenem standardiziranem in priznanem akreditacijskem sistemu. Fundacija ELH je certificirana v skladu s standardom ISO 9001, ne pa tudi v skladu s standardom za izvajanje certificiranja (ISO 17021). Zahteve sistema ELH bi bilo treba zato primerjati z licenčno zahtevo iz člena 20 uredbe o sistemu EMAS.

Licenciranega izdajatelja certifikata imenuje občina. Tako je certificiranje s strani tretje osebe ohranjeno, prav tako pa tudi povezava z občinami, ki imajo aktivno vlogo. S tem sistemom se preprečuje kompleksnost, kar zagotavlja ohranjanje nizkih stroškov. Dostop do lokalno razpoložljivih preveriteljev je ključni dejavnik uspeha v sistemu ELH, tako da lahko (večinoma mala in srednja) podjetja z manjšim številom resnih okoljskih vidikov pridobijo certifikat po razumnih stroških.

Zahteve, ki jih je določila fundacija ELH v zvezi s kvalifikacijami preveriteljev/izdajateljev certifikatov, se osredotočajo na naslednje elemente:

- preveritelji/izdajatelji certifikatov ELH so usposobljeni tako, da so dobro seznanjeni s sistemom okoljskega ravnanja, ki ga certificirajo (ELH), in njegovim sistemom meril,
- preveritelji/izdajatelji certifikatov ELH niso akreditirani za posamezne sektorje, ampak so odobreni za usposabljanje na podlagi splošne usposobljenosti na področju okolja, upravljanja zdravja, varnosti in okolja, nadzora kakovosti in/ali revizije. Sistem ELH je močno odvisen od natančnosti meril, ki jih je treba preveriti. Ta pristop je namenjen ohranjanju nizkih stroškov za družbe s povečevanjem števila izdajateljev certifikatov in zmanjševanjem števila potovanj,
- podobno je pravno znanje nadomeščeno s sklicevanjem na specifična panožna merila, in sicer s posebnim priločnikom za preveritelje,
- poznavanje tehničnega vidika se osredotoča na najpomembnejše okoljske teme (promet, energetika, odpadki itd.). Fundacija Eco-Lighthouse certificira podjetja z osnovnim vplivom na okolje.

⁽¹⁾ Priločnik za certificiranje po sistemu ELH – postopek certificiranja: Vseh meril ni mogoče preveriti enako temeljito, vendar je treba merila, označena s simbolom „D“ (dokumentacija) dokumentirati. Okoljski pregledi bi morali vzbujati zaupanje in se šteti za temeljite ter s tem predstavljati glavno podlago za odločanje o tem, kaj bi bilo treba preveriti. Izdajatelj certifikata določi, katere pogoje bi bilo treba temeljito proučiti in katera merila se lahko preverijo na kraju samem. Če svetovalec, ki izvaja okoljski pregled, zagotovi, da so panožna merila izpolnjena, se lahko izdajatelj certifikata načeloma zaneša na to, če ni nobenih znakov o nasprotnem (slabo izveden okoljski pregled, nezanesljivi zaključki, druge okoliščine).

Da bi lahko opravljala te naloge, fundacija ELH preveri, ali so izdajatelji certifikatov/preveritelji pridobili naslednje kvalifikacije (A) in opravili naslednje usposabljanje (B):

A. Zahteve glede kvalifikacij za preveritelje/izdajatelje certifikatov:

- poznavanje okoljskih tem (energetika, promet, odpadki, javna naročila, emisije);
- kvalifikacije in/ali poklicne izkušnje na področju presojanja,
- ustrezne poklicne izkušnje (povezane z okoljem, upravljanjem zdravja, varnosti in okolja, standardom ISO 14001, sistemom EMAS itd.),
- ustrezno strokovno znanje (teme s področja znanosti in okolja, upravljanje zdravja, varnosti in okolja, standard ISO 14001, sistem EMAS itd.),
- drugo ustrezno strokovno znanje ali poklicne izkušnje.

B. Usposabljanje izdajatelja certifikata/preveritelja:

Izdajatelja certifikata/preveritelja po njegovem sprejetju na usposabljanje individualno usposablja fundacija ELH. Usposabljanje vključuje:

- predstavitev sistema Eco-Lighthouse. Kratko zgodovino, mrežo in strukturo organizacije,
- različne vloge in njihove odgovornosti: svetovalec, preveritelj, občinski koordinator, administrator in oseba, odgovorna za sistem Eco-Lighthouse v podjetju,
- če je na voljo zunanji svetovalec, ta pripravi kratek uvod, v katerem zaradi večjega razumevanja pojasni praktične vidike postopka za pridobitev certifikata,
- spletni portal fundacije Eco-Lighthouse, vključno z okoljskim pregledom, poročilo o certificiranju,
- letno podnebno in okoljsko poročilo,
- postopek certificiranja in ponovnega certificiranja po sistemu Eco-Lighthouse,
- tehnike presojanja.

Dodatni ukrepi, ki bodo izvedeni v letu 2017, so:

- pregled,
- časovno omejena odobritev za delovanje,
- opazovanje izdajateljev certifikatov/preveriteljev s strani zunanjega organa.

Fundacija ELH namerava okrepiti dialog z akreditacijskimi organi na Norveškem ter izpolniti njihove standarde in zahteve, čeprav še ni dejansko akreditirala izdajateljev certifikatov/preveriteljev zaradi velikega zvišanja stroškov, ki bi jih to prineslo za podjetja, ki bi želela pridobiti certifikat ELH.

Sklep Komisije

Z oceno sistema okoljskega ravnanja ELH je bilo potrjeno, da so opazne razlike med metodama EMAS in ELH (glede na merila) ter razlike v obsegu (sektorji brez kompleksnih okoljskih vidikov) in cilju (večinoma MSP). Tudi akreditacijske in licenčne zahteve izražajo te razlike, pa tudi nekatere posebnosti sistema ELH, kot je sodelovanje z občinami ali pripravljenost za ohranjanje nizkih stroškov certificiranja.

Pristop ELH vključuje certificiranje s strani izdajatelja certifikata, ki je tretja oseba, kar je v skladu s cilji sistema. Glavne razlike v primerjavi s preverjanjem po sistemu EMAS so:

- postopek certificiranja ELH se osredotoča na ocenjevanje skladnosti s sklopom meril, ki so jedro sistema ELH, vključno z izpolnjevanjem najpomembnejših zakonskih zahtev. Tak strukturiran pristop ne obstaja pri sistemu EMAS, kjer mora preveritelj oceniti ustrezno izvajanje zahtev iz uredbe v določenem primeru posamezne organizacije, vključno z opredelitvijo pomembnih okoljskih vidikov in izpolnjevanjem zakonskih zahtev,
- pristojnost izdajatelja certifikata ELH je osredotočena na ocenjevanje meril. V sistemu EMAS je pristojnost osredotočena na širše poznavanje okoljskih vidikov in posebno poznavanje zadevnega industrijskega sektorja,

- preveritelje ELH usposablja in odobri fundacija ELH, njihovo delo pa se nadzoruje individualno. Preveritelje EMAS akreditirajo ali licencirajo in nadzorujejo upravni organi, ki jih imenujejo vlade na podlagi zahteve iz uredbe o sistemu EMAS in/ali standarda ISO 17021,
- sistem EMAS vključuje letno zunanje preverjanje za zagotovitev potrditve okoljske izjave (vsaki dve leti za MSP, ki predstavljajo veliko večino organizacij, registriranih v sistemu ELH). Certificiranje po sistemu ELH se izvede vsaka tri leta brez vmesnih preverjanj.

Sistem ELH s predhodno določenim sklopom meril, poudarkom na majhnih organizacijah (nekaj podjetij z več kot 250 zaposlenimi, nobenega podjetja v težki industriji) in sistemom certificiranja, ki ga nadzoruje fundacija ELH in izvajajo občine, zagotavlja učinkovit pragmatičen pristop k MSP, ki želijo oceniti ali izboljšati svoje prakse, povezane z zdravjem, okoljem in varnostjo.

Vendar zaradi bistva sistema, ki temelji na sklopih meril, ni treba, da je preveritelj/izdajatelj certifikata ELH usposobljen za odkrivanje drugih okoljskih vprašanj ali neskladnosti, ki ne bi bili del meril. Poleg tega mu lahko pomanjkanje specifičnega sektorskega ali pravnega znanja preprečuje, da bi izvajal posebne preglede na kraju samem ali preverjal zanesljivost posebnih tehničnih podatkov pravnega statusa. Takšna posebna analiza bi lahko bila potrebna za oceno vidikov, ki presegajo panožna merila, zlasti dodatnih vidikov, opredeljenih v skladu s splošnim merilom 1963 ⁽¹⁾, in za preverjanje skladnosti z zakonodajo.

Na podlagi te analize je mogoče zaključiti, da sistem ELH vključuje usklajen sistem certificiranja s strani izdajatelja certifikata, ki je tretja oseba, kar ustreza strukturi in posebnostim sistema. Vendar se zahteve v zvezi s kompetencami preveritelja ELH ne ujemajo povsem z ustreznimi zahtevami uredbe o sistemu EMAS.

Komisija na podlagi teh elementov ugotavlja, da se del sistema ELH, ki se nanaša na „**akreditacijske in licenčne zahteve**“, delno ujema z ustreznimi zahtevami sistema EMAS.

Sklep

Sistem ELH je dobro strukturiran, sodoben in pravičen sistem, ki številnim organizacijam različnih velikosti in iz različnih sektorjev zagotavlja okoljsko certificiranje s presojo tretje osebe. Temelji na sklopu splošnih in specifičnih meril, ki jih mora organizacija izpolnjevati, če želi pridobiti certifikat. Struktura je drugačna kot pri pristopu EMAS, ki zahteva predhodno opredelitev pomembnih okoljskih vidikov, specifičnih za organizacijo, kot podlago za podpiranje izvajanja sistema okoljskega ravnanja.

Poleg tega sistema obravnavata različne cilje. Medtem ko se sistem ELH izrazito osredotoča na MSP, lahko sistem EMAS izvajajo organizacije vseh velikosti, vključno z velikimi industrijskimi organizacijami. Kar zadeva upravljanje, sistem upravlja fundacija ELH, ki tudi določa njegove zahteve. Fundacija ELH deluje tudi kot organ za licenciranje, ki je odgovoren za usposabljanje in odobritev izdajateljev certifikatov, ki delujejo v različnih občinah. Upravljanje sistema EMAS temelji na zakonodajnem aktu (uredba EU), vključuje telesa, ki jih imenujejo ustrezni organi, in zahteva preverjanje akreditiranega ali licenciranega preveritelja.

Kot se poudarja skozi celoten dokument, imata oba sistema podoben cilj (izboljšanje okoljske uspešnosti organizacij) z različnimi metodami. Zahteve niso enake. Nekateri deli sistema ELH se delno ujemajo z ustreznimi zahtevami sistema EMAS, medtem ko se za druge šteje, da so skladni s temi zahtevami. Delov sistema ELH, ki niso v celoti skladni z zahtevami sistema EMAS, ni mogoče šteti za enakovredne. Vendar lahko organizacije, ki nameravajo preiti na sistem EMAS, uporabljajo ta dokument za prilagoditev teh delov, preden vložijo vlogo za registracijo v sistemu EMAS.

Komisija na podlagi te ocene ugotavlja:

- da so naslednji deli sistema Eco-Lighthouse skladni z ustreznimi zahtevami sistema EMAS. Ti deli se zato lahko štejejo za enakovredne z ustreznimi zahtevami sistema EMAS:
 - zavezanost in prizadevanja najvišjega vodstva,

⁽¹⁾ Splošno merilo 1963: „Podjetje mora opredeliti druge pomembne okoljske vidike podjetja ter razmisliti o morebitnih potrebnih ukrepih in/ali vključitvi v letno podnebno in okoljsko poročilo in/ali spremljanju z akcijskim načrtom.“

-
- oblikovanje okoljske politike,
 - cilji in okoljski program, oblikovani za zagotavljanje nenehnih izboljšav,
 - organizacijska struktura, usposabljanje in vključevanje zaposlenih,
 - zahteve glede dokumentacije,
 - nadzor nad delovanjem,
 - pripravljenost in odziv na izredne razmere,
 - preverjanje, notranja presoja in korektivni ukrepi,
 - vodstveni pregled;
- da se naslednji deli sistema Eco-Lighthouse delno ujemajo z ustreznimi zahtevami sistema EMAS:
- uvedba okoljskega pregleda – predhodna analiza,
 - zagotavljanje skladnosti z zakonodajo,
 - komuniciranje (notranje in zunanje);
- da se zahteve sistema Eco-Lighthouse v zvezi z akreditacijo in licenciranjem za certifikacijske organe delno ujemajo z ustreznimi zahtevami sistema EMAS.
-